

Eerste ontwerp onderwijsvisie Coördinator Onderwijs:

Visie blijkt geen visie

“Onderwijs is de hand reiken, ze vasthouden en dan op de tippen van de tenen weggaan, ongemerkt en tijdig.” Neen, dit is niet Herman de Coninck. Het staat in de onderwijsvisie van Coördinator Onderwijsbeleid Joseph Indekeu. In *Onderwijsbeleid: elementen van een visie (ontwerp)* stelt hij de vraag welke positie de K.U.Leuven moet innemen in het onderwijsdebat. De nota, voornamelijk descriptief van aard, biedt geen structureel antwoord.

Maarten Goethals & Simon Horsten

‘Actief positie kiezen’, daar komt het meermaals op aan bij Indekeu. “Een doordachte profilering van de K.U.Leuven dringt zich op.” Uit de korte nota, die voorlag op het laatste Gemeenschappelijk Bureau (het dagelijks bestuur van de K.U.Leuven) wordt echter niet duidelijk hoe dit in de praktijk moet gebeuren. Initiatieven ter bevordering worden niet gelanceerd en een frisse kijk op de huidige stand van zaken is er evenmin. De visie, het resultaat van een jaar inwerking, dient dan ook gelezen te worden als ‘aanzetten van antwoord’ en niet zozeer als een uitgewerkt plan voor de komende jaren. Het beschrijft voornamelijk wat er de afgelopen jaren gebeurd is binnen het hoger onderwijs: van Begeleide Zelfstudie op instellingsniveau tot de oprichting van een *European Qualifications Framework* op internationaal niveau. De coördinator geeft meermaals het signaal om te ‘reflecteren’ en ‘na te denken om antwoorden te bieden’, maar een onderwijsvisie zou ook antwoorden moeten formuleren.

De tekst biedt enkel een gestructureerd overzicht van de uitdagingen op internationaal, Vlaams en instellingsniveau, maar duidt geenszins prioriteiten aan. Het wordt niet duidelijk uit de tekst waar de coördinator zijn accenten wil leggen. De passages over het internationale niveau zijn zo weggelopen uit het verkiezingsprogramma van rector Marc Vervenne. Zo stelt de coördinator dat onderwijs een meerwaarde kan zoeken in ontwikkelingssamenwerking, want “schaarste schept creativiteit, ook in het verrijken van onderwijs.” In het behandelen van de onderwijsstaak verwijst Indekeu ook naar de samenwerking met de UCL, iets wat Vervenne in het recente verleden veelvuldig benadrukte.

WIJ-GEVOEL

In het onderdeel dat het instellingsniveau behandelt, verandert de toon in het document. Het bevat nu meer elementen van verschillende bestaande teksten. Zo zijn er zinnen ontleend aan “De nachtzijde van begeleide zelfstudie” van Mariëtte Hellemans. Ook wordt de vraag gerecupereerd die Jan Elen zichzelf onlangs stelde over de positie van Begeleide Zelfstudie binnen de BaMa-vernieuwing. Maar op deze vraag volgt weer geen antwoord. Ook zijn in dit onderdeel van de visie vele fragmenten terug te vinden uit de onderwijsvisie van de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie (LOKO). Zo volgt de coördinator de stelling van LOKO dat ‘goed academisch onderwijs’ belangrijk blijft. Bij het definiëren van goed academisch onderwijs herhaalt de visietekst de reeds bestaande omschrijving van Begeleide Zelfstudie uit het Onderwijsbeleidplan van Mark Debrock uit 1999.

In het licht van dat goed academisch onderwijs stelt Indekeu dat “het ontwikkelen van experimentele leeromgevingen” nodig is, samen met “de versterking van het onderwijskader, dat in sommige faculteiten er arm aan toe is.” Dit moet gebeuren omdat het evenwicht tussen “de onderzoeks- en onderwijszint van assistenten en docenten” zoek is. “Zolang docenten en assistenten niet ondervinden dat onderwijs écht meetelt, blijft veel bij lippendienst en leveren de inspanningen op centraal, facultair en individueel niveau niet de verdiende resultaten op.” Een “overdreven publicatiezucht” zou hiervan de oorzaak zijn. Daarnaast is goed onderwijs meer dan “het ontsluiten van waarachtige kennis”. Het heeft ook een breed vormende functie, “naast specialistische kennis- en competentieverwerving”. Het credit- en jaarsysteem moet daarom in 2007 geëvalueerd worden, want een te ver doorgedreven flexibilisering zou “het ‘wij-gevoel’ onder de studenten kunnen aantasten”. Dit is een van de weinige keuzes die de coördinator maakt, maar volledig ontleend aan de onderwijsvisie van LOKO.

PROBLEEM

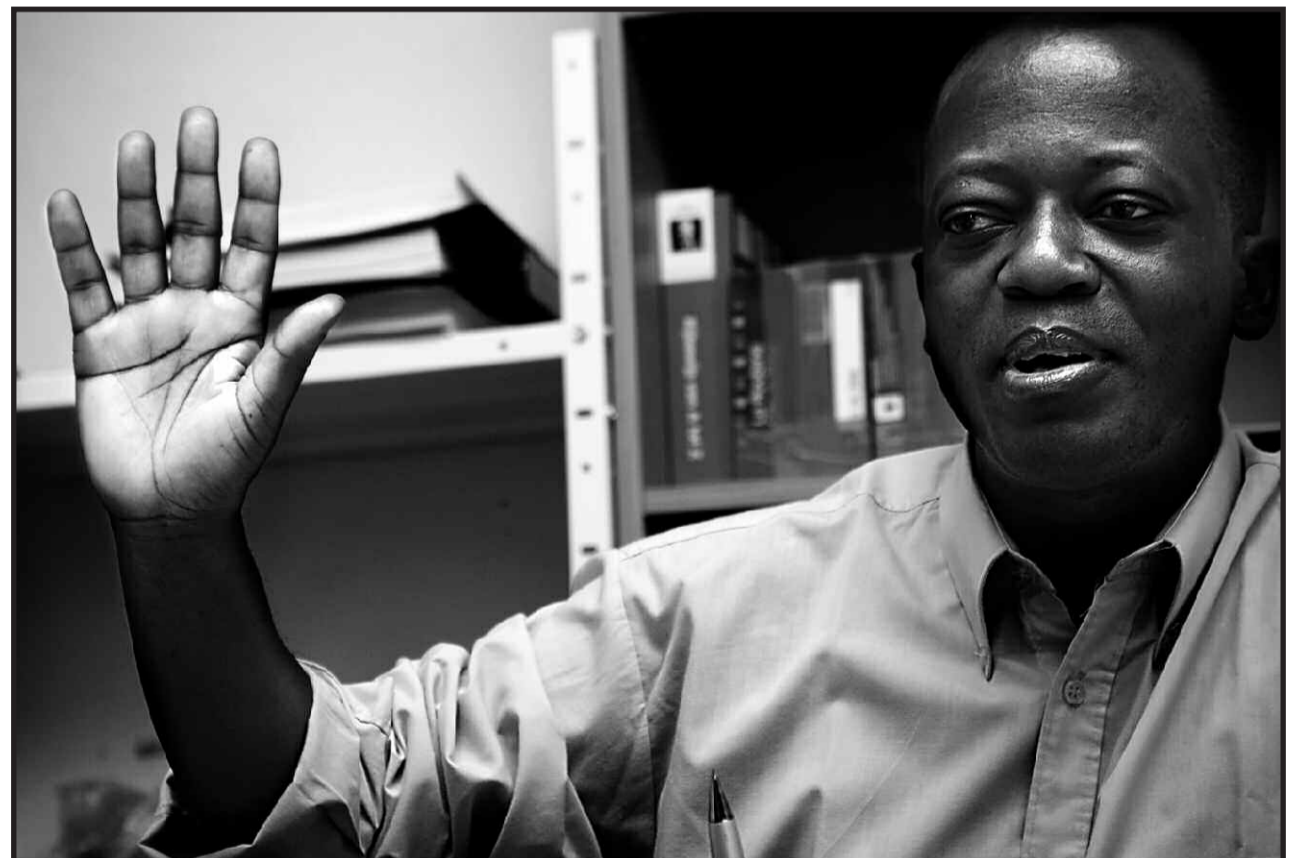
“Om het onderwijs ten volle te ondersteunen,” stelt Indekeu, “geven wij nog meer dan in het verleden aandacht aan de band tussen beleidsmaatregelen en initiatieven.” Hierbij stelt zich echter een probleem. “Hoe zal de universiteit hiervoor in de nodige middelen voorzien wanneer het Onderwijsontwikkelingsplan afloopt bij de inwerkingtreding van het nieuwe financieringsdecreet?” De coördinator verwijst hiermee naar het verdwijnen van de convenantsgelden, die de

Nummer 24

- **Academisering van het twee-cycli-onderwijs** p. 5
- **Komt er campusasiel in Leuven? Rector reageert niet** p. 9
- **Think of One: Portugees met haar op** p. 16

overheid de afgelopen jaren ter beschikking stelde om de BaMa-hervormingen financieel te begeleiden. Zijn eigen vraag blijft op gênante wijze onbeantwoord.

Lees verder op p. 5.

Vrije Tribune

Napoleon zonder Waterloo

Afgunstige bewondering. Dat is wat ik voor André Oosterlinck voel. Jaloezie in geschenkverpakking. Het afgelopen decennium was de voorzitter van de Associatie K.U.Leuven al de anderen in Vlaanderen immers altijd een stapje voor. Zo sprong Oosterlinck als eerste op de trein van de spin-offs omdat hij als geen ander het nut inzag van de valorisatie van wetenschappelijk onderzoek. Met mondjesmaat volgen wij in Gent nu het door Oosterlinck gestelde voorbeeld. Later zal waarschijnlijk ook blijken hoe Oosterlinck opnieuw de juiste keuze maakte met zijn investering in de Europese universiteitsgroeperingen (zoals LERU en Coimbra) waartoe de K.U.Leuven nu behoort. De Leuvense ere-rector kent zijn weg in de Europese onderwijsruimte en ziet bijgevolg tendensen nog voor ze zich manifesteren.

Oosterlinck is bovendien een grote strateeg. Net op het moment dat de Universiteit Gent de K.U.Leuven leek bij te benen in studentenaantal en dus haar betoelaging zag stijgen, klopte Oosterlinck heel Vlaanderen in snelheid met zijn megalomane associatievorming. Via de dikke vinger die hij in de pap heeft bij het opzetten van het nieuwe financieringsmechanisme - niet langer op basis van het aantal ingeschreven studenten - lijkt hij de positie van K.U.Leuven als Vlaamse nummer één weer voor een tijd veilig te stellen.

In Brussel, Gent en Antwerpen betoogden de studenten intussen tegen de financieringsplannen van Frank Vandenbroucke. Ook VLOR, VLIR en VLORHA schreeuwden moord en brand. Ze verliezen zich echter in een achterhoedegevecht met hun strijd tegen onderwijsgerelateerde outputfinanciering. Oosterlinck lacht ondertussen in zijn vuistje. Terwijl Vandenbroucke iedereen sust met de uitspraak "niet getrouwd te zijn met onderwijs-outputfinanciering", is hij echter onvermurwbaar wat betreft het grote aandeel onderzoeksgerelateerde onderwijsfinanciering (40%). De universiteiten zullen voor veertig procent van hun basisfinanciering gefinancierd worden op basis van de onderzoeksoutput (doctoraten en publicaties) die ze de afgelopen jaren leverden. Laat Oosterlinck — die al jaren aanvoelde dat outputfinanciering de toekomst was — nu net gedurende zijn ambtsperiode als rector zwaar geïnvesteerd hebben in outputgenererend onderzoek en de oprichting van spin-offs.

Abstractie makend van het feit dat deze manier van betoelagen de jarenlange en door het Grondwettelijk Hof erkende onderfinanciering van de UGent zal bestendigen, is het frappant hoe Oosterlinck deze financiering op basis van onderzoeksoutput zo een grote rol in het financieringsdecreet kon laten spelen. Hoewel dit hoogstwaarschijnlijk

een Mattheuseffect zal genereren waarbij de K.U.Leuven steeds rijker zal worden en de andere instellingen steeds armer, kunnen de andere universiteiten haast niet protesteren. De financiering op basis van onderzoeksoutput is immers de enige manier om een verschuiving van middelen van de universiteiten naar de hogescholen tegen te gaan.

De magistrale leepheid van Oosterlinck bleek enkele weken geleden nog maar eens, toen hij liet optekenen dat Luc Van den Bossche, voorzitter van de Associatie Universiteit Gent, bereid leek om "het probleem-VUB" op te lossen. Schijnbaar was Oosterlinck in een gulle bui, maar ik geloof niet in het Sinterklaasgehalte van de Leuvense Napoleon. Oosterlinck weet immers goed genoeg dat de katholieke fractie binnen de Associatie Universiteit Gent nooit een verregaande samenwerking tussen de UGent en de VUB zal toelaten zonder dat ook aan katholieke zijde een lijntje wordt uitgegoid. Daarenboven weet Oosterlinck evengoed dat je de redelijk eigenzinnige VUB door zulke uitspraken enkel op de kast jaagt en dat de Gentse Associatie hiervoor uiteindelijk de prijs zal betalen. Enerzijds houdt Oosterlinck half Gent dus zoet met hen de VUB voor te spiegelen als compensatie voor de expansie van zijn eigen Associatie. Anderzijds drijft hij een wig tussen de VUB en de UGent en probeert hij overal kleine brandjes te stichten in de interne huishouding van de Gentse Associatie (AUGent).

Het resultaat van deze strategie laat zich raden: de Associatie K.U.Leuven annexeert zonder veel problemen de K.U.Brussel, dweept intussen met de Limburgse Associatie en werpt nog snel een geile blik richting Antwerpen, terwijl de AUGent zich vastrijdt in Brussel en met lege handen achterblijft.

Een aantal jaren geleden maakte huidig hoofdredacteur van *Veto* Bram Delen een vergelijking tussen Napoleon en Oosterlinck. Die vergelijking loopt echter gedeeltelijk mank. Oosterlinck is inderdaad een grote strateeg, die op het vlak van het verdedigen van de belangen van zijn Alma Mater zijn gelijke niet kent. Maar dan wel een strateeg wiens Waterloo voorlopig nog niet in zicht is. Hij vertraagt intussen mijn natte droom van de Universiteit Gent als dé referentie-universiteit in Vlaanderen. Ik kan alleen maar hopen dat het bij vertragen blijft.

André Oosterlinck is veruit het beste wat de Leuvense studenten in de laatste tientallen jaren overkwam. Het feit dat de K.U.Leuven elk jaar meer kan investeren in academisch onderwijs en onderzoek, infrastructuur en studentenbegeleiding, hebben ze aan hem te danken.

Stijn Baert,

Raad van Bestuur UGent en AUGent

Simon Schrijft

DWALEN

Voor wie tijd te veel heeft is het een paradijs, voor wie er te weinig heeft ook: grasduinen in boeken. Of je nu fictie in handen hebt of een woordenboek, encyclopedieën of poëzie: die duizenden woorden die stomweg voorbijflitsen helen elke wonde. Boeken zijn als denktanken. Ze hebben genoeg inhoud om niet te moeten denken. Stilliggen is een volwaardige bestaansreden. Daarom is het een paradijs om te grasduinen in boeken; de woorden schoksgewijs tot je laten komen, zonder dat ze ooit echt doordringen. Grasduinen is heerlijk.

Slechts één ding is heerlijker: dwalen. Door een bibliotheek. Het universum is overzichtelijk als je rondwaakt in een bibliotheek. Je handen strijken onregelmatig langs de boekenruggen, haperen bij die enkele ongelezenen die al zijn teruggeweken, genieten even van een egale dikkerd en panikeren zelden aan het einde van een rij, aangezien er steeds een volgende schare boeken wacht. Tussen twee rayons in stok je even om aan je vingers te voelen, die lichtjes tintelen door de brave schokjes van de ruggen. Pas bij het stilstaan valt je op dat je voeten zovelen nog stapten en de ruimte van vullend geluid voorzagen. Soms, voorzien van een rubberen zool, piepen ze gewillig. Dan weer klinken ze hol en gedecideerd: hard op hard. Altijd zijn ze een echo van de boeken die even standvastig terugkomen,

voorbijgaan en toch meestal blijven staan.

Blijven staan moet je ook als je met neergebogen hoofd plots twee vreemde schoenen net voor de jouwe ziet staan. Merkwaardig dat je je, net als bij je eigen voetstappen, de geluiden ervan eerst bij het stilstaan herinnert. Tien tegen een maakt de tegenligger gauw een ommetje, om de alfabetische rijen verder af te schuimen op zoek naar die welbepaalde lettercombinatie die op zijn papiertje staat gekrabbeld. Van zulke tegenliggers ben je snel verlost. Het zijn dan ook heidenen. Maar eens in de zoveel keren kom je iemand tegen die halsstarrig blijft staan. Je kijkt ten slotte op en ziet de hand van hem of haar geduldig rusten op een toevallig passerend boek. Je spiegelbeeld, dat nu ook zijn hoofd opricht, ziet hetzelfde. Even sta je nog besluiteloos naar mekaar te kijken. Dan neemt iemand het initiatief en haalt het toevallige boek waarop zijn hand rust met de nodige omzichtigheid uit het rek. De ander doet hetzelfde en zet daarbij een stap weg van de boeken, zodat je allebei naar voren kan stappen, elkaar passeert en met de ruggen naar elkander gericht staat. Met een magisch gebaar zet je het boek terug in de opening die de ander heeft gemaakt. Je laat niet los, maar stapt resoluut voort, de handen stevig geaard in de boekenmuur. Achterom kijken telt niet, dwalen wel. Je hebt een vriend gemaakt.

Simon Horsten

Lezersbrief

Kiesweek van Babylon

Dat er in *Veto* aandacht aan de kiesweek bij Babylon geschonken wordt (*Veto 22*), is mooi. Dat de aangehaalde zaken foutief of overdreven zijn, is echter minder mooi.

Zo wordt er in het artikel over de opkomst bij de kringverkiezingen beweerd dat de schorsing van Lucifer opgeheven werd, omdat het Reglement van Interne Orde (RIO) nog niet in uitgetypte versie beschikbaar was en de ploeg daarom nog niet op de hoogte van het reglement kon zijn. Ook wordt beweerd dat Lucifer geen informatie aan het huidige presidium vroeg, omdat die het niet zagen zitten dat er een tweede ploeg zou opkomen. De realiteit is anders.

Het huidige presidium was pas op de hoogte van een tweede ploeg toen die ploeg campagne begon te voeren, daarvoor had Lucifer nooit contact gezocht met het presidium. Van een negatieve sfeer jegens Lucifer kan er dus geen sprake zijn; hun bestaan was niet eens bekend. Een ander punt dat rechtgezet moet worden is de toegankelijkheid van het kiesreglement. Dat was ad valvas beschikbaar nog voor Lucifer campagne begon te voeren. Het is waar dat niet alle studenten ervan op de hoogte waren dat het reglement daar hing en het is jammer dat Lucifer zich over het reglement bij het studentensecretariaat informeerde in plaats van bij het presidium.

Toch denk ik dat men van een opkomende ploeg wel mag verwachten dat die, wanneer ze nergens een kiesreglement kunnen vinden, zich daarvoor bij het huidige presidium informeert. Zeker als men bedenkt dat de opkomende vicepreses reeds twee jaar lid was van het presidium. Het verhaal is dus iets genuanceerder dan een simpele: "het reglement was niet beschikbaar". Nu, het is niet mijn bedoeling om de hele verkiezingsstrijd weer op te rakelen en eindeloos te gaan discussiëren over wie wat had moeten doen of laten. De waarheid ligt, zoals altijd, ergens in het midden. Babylon had transparanter moeten zijn, Lucifer had zich beter moeten informeren. Waar ik me echter aan stoort is dat zulke foutieve zaken zomaar in *Veto* verschijnen. Neem nu het extreem-rechtse incident: een tegenstander van Lucifer zou de ploeg verweten hebben extreem-rechts te zijn. Het is jammer dat zo'n ding in *Veto* verschijnen als zelfs de mensen van Lucifer verdeeld zijn over het voorval. Het feit dat zo'n onduidelijke roddel gepubliceerd wordt, doet vermoeden dat *Veto* meer op sensatie uit was dan op een waarheidsgetrouwe weergave van de kiesweek.

'Taxi's Benny' is in hetzelfde bedje ziek. Daar wordt doodleuk beweerd dat Babylon geen kiesreglement zou hebben. Onzin natuurlijk, bij oprichting van de kring in 2004 werd meteen een kiesreglement geschreven. Bij deze eenvoudig rechtgezet, maar het (absurde) idee dat we geen reglement zouden hebben blijft ondertussen wél hangen. Dat er dingen zijn misgelopen tijdens de kiesweek is waar. Dat het volgend jaar beter kan, is ook waar. Maar dat het in dit geval bij *Veto* beter kon is, volgens mij, ook waar. Overdrijven en foutieve informatie publiceren ontsiert *Veto*. Het is jammer dat ook zij zich laten meeslepen in de kiesstrijd en zich tot zulke publicaties laten verleiden.

Inge Van de Plas, lid van het Neutraal Comité van Babylon

Naschrift

Alle feiten die *Veto* bracht, waaronder dus ook het RIO-debaat, zijn gebaseerd op beweringen die dubbel gechecked zijn: zowel bij de ploeg die gewonnen heeft (de Wannabezzz) als bij haar tegenstander (Lucifer). Over het "extreem-rechtse" incident heeft *Veto* duidelijk gesteld dat dit om een verwijt ging en heeft de beschuldigde partij laten reageren. *Veto* heeft dit incident gebracht om aan te tonen dat de verkiezingen erg bitsig verliepen.

De redactie

Rechtzetting

Vorige week bracht *Veto* de problematiek over de studentenparticipatie in de bestuursorganen van de faculteit. Hierbij maakte *Veto* de fout alle faculteiten over dezelfde kam te scheren. Zo is onder meer de faculteit Letteren wel volledig in orde met de centrale beslissing en participeren de studenten actief mee in het bestuur van deze faculteit. Ook in de dagelijkse werking worden de studenten zeer expliciet betrokken in de faculteit Letteren.

De redactie

Taxi's Benny

De feniks Hasselt

Het is jong en hip, het is Hasselt! Elke student in Vlaanderen zal het weten. Een promotiecampagne moest de stad als universiteitsstad terug op de kaart zetten. Limousines werden uitgestuurd, promotieteams deelden armbandjes en kortingsbonnen uit. En wie van 4 tot 7 mei naar Hasselt afzakte, kon er genieten van het *Play Festival* met gratis concerten van rocksterren. De provincie, Steve Stevaert dus, begrootte hiervoor 250.000 euro.

De andere rectoren waren niet tevreden. Dat Hasselt zich profileert, tot daar aan toe, maar campagne voeren aan de andere Vlaamse universiteiten is een stap te ver. Een ongeschreven regel stelt dat men geen studenten gaat werven bij andere instellingen. "Platte propaganda" noemde de rector van Antwerpen Francis Van Loon het dan ook. Ook de nationale pers sprong erop. Walter Pauli kopte: 'Help Limburg, sluit de Universiteit Hasselt'. Als het ergens brandt, giet Walter Pauli graag olie op het vuur. Hij fulmineerde tegen Sylvain Sleypen (sp.a), afgevaardigde van de provincie, en omschreef zijn opzet als een "antisociale campagne". Volgens Pauli is "het niveau van het academisch korps niet de troef van Hasselt".

Luc De Schepper, de rector van de UHasselt, reageerde: "Op onderwijsvlak heeft de UHasselt nog steeds een in Vlaanderen uniek onderwijsconcept." Hij verdedigde zich door er drie positieve visitatierapporten bij te halen. Volgens de VLIR "haalde de UHasselt telkens topscores." En over de publiciteit? "Het doel was Hasselt promoten als universiteitsstad en studentenstad. Het is nooit de bedoeling geweest een concreet verband te leggen met de universiteit Hasselt." Er is dus "een verband gesuggereerd dat er eigenlijk niet was." Gelove wie geloven wil.

Dat de lichtstad van het noorden zich nu profileerde is geen toeval. Donderdag 11 mei werd in de onderwijscommissie van het Vlaams Parlement het Minidecreet goedgekeurd, samen met het Limburg-amendement. Dit laatste, dat in het Limburgplan van de Vlaamse regering stond, geeft de UHasselt de toestemming om een opleiding rechten te starten. Een vreemde beslissing in tijden dat het hogeronderwijslandschap moet rationaliseren en centraliseren. Buiten Luc Martens (CD&V) en het Vlaams Belang stemde iedereen voor. Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) ziet zich dus genoodzaakt om tegen zijn eigen plannen in te gaan.

Wat had Hasselt dus te verliezen door campagne te voeren? Niets. In de wetenschap dat in de toekomst gestreefd wordt naar een 'drie associatieslandschap' met associaties rond Gent, Leuven en Antwerpen is het zich in de kijkers werken een goede zaak. Of het verkoopt zichzelf aan de andere associaties als een bruisende stad of, en dit is nu het geval, het werpt zich op als een volwaardig alternatief. Voor de komende gemeenteraadsverkiezingen is dit alvast een pluim die het socialistische bestuur zichzelf mag opsteken.

De sp.a is dus verdeeld wat onderwijs betreft. Vandenbroucke wil rationaliseren en wil met het extra vrijgekomen geld van de Vlaamse overheid investeren in meer doelmatigheid, dus streven naar een twee universiteitenlandschap. Hij wordt hiervoor bijgestaan door partijgenoot Luc Van den Bossche, voorzitter van de Associatie UGent. Maar Stevaert, bij monde van Sleypen, ligt dwars. Limburg verdient een universiteit. Er zullen er nu zijn die aan het knarsetanden zijn, anderen wrijven in hun handen en voor nog anderen is dit een hoopvol voorbeeld. De vraag is nu wat de volgende politieke zet zal zijn en wie die zal doen.

Maarten Goethals

VOORTGEZETTE LERARENOPLEIDING BUITENGEWOON ONDERWIJS GERED

Leerkrachten bezorgd om zorg

De voortgezette lerarenopleiding buitengewoon onderwijs (VOBO) van de KHLeuven bestaat 10 jaar en dat werd gevierd met een symposium. Door de toepassing van het Bologna-akkoord was de toekomst van de opleiding niet verzekerd tot recent een oplossing uit de bus kwam. Onderwijsminister Frank Vandenbroucke kwam op 6 mei uitleggen hoe de opleiding past in het kader van de invoering van het nieuwe 'leerzorgkader'.

Robin Broos

VOBO leidt reeds tien jaar leerkrachten met een diploma op om aangepast onderwijs te bieden aan leerlingen met specifieke onderwijsnoden. Tijdens het symposium stond de rol centraal van leerkrachten in een school voor 'iedereen'. Het nieuwe leerzorgkader van minister Vandenbroucke stelt immers dat het gewone onderwijs meer leerlingen moet opvangen die nu naar bijzonder onderwijs worden gestuurd. Zulke projecten worden dan inclusie genoemd.

De vraag is of leerkrachten uit het gewone onderwijs wel over de nodige competenties beschikken om deze leerlingen op te vangen. Daarom heeft het leerzorgkader tegelijkertijd een verandering in de taakinvulling van de leerkracht buitengewoon onderwijs tot gevolg. Deze zal zijn professionaliteit moeten delen met teams van de gewone scholen, waardoor ze eerder zullen moeten coachen dan lesgeven.

Door de uitvoering van het Bologna-akkoord was er even de vrees dat VOBO niet zou kunnen overleven omdat het niet past in de nieuwe structuur. Omdat het gaat om een éénjarige voortgezette opleiding (of een tweejarige voor weekendcursisten) bestond er twijfel of VOBO een volwaardige bachelor *an sich* kon worden genoemd. De opleiding wordt nu toch omgevormd tot een volwaardige bachelor-na-bachelor (BanaBa).

GOEDE SPOOR

Met het BanaBa-diploma hoeft men niet per se in het buitengewoon onderwijs terecht te komen. Het geeft tevens een onderbouwde achtergrond voor zorgcoördinatoren of voor zij die zich willen engageren voor inclusieprojecten. Op dit ogenblik ondersteunt VOBO, door stages en coaching, meer dan 30 leerlingen met bijzonder behoeften in inclusie in het gewone onderwijs. De cursisten kregen daarvoor via de opleiding een grondige aanvulling op hun reeds gevolgde initiële opleiding over deze materie. Vandenbroucke noemt de omvorming van VOBO naar een BanaBa het bewijs dat de overheid dergelijke initiatieven belangrijk vindt.

Op vijftien schooljaren tijd is de schoolbevolking in buitengewoon onderwijs met 39 procent toegenomen. Bovendien zijn er reeds 5.500 leerlingen met bijzondere behoeften die gewoon, geïntegreerd onderwijs volgen. Het leerzorgkader van Vandenbroucke moet ervoor zorgen dat "elk kind met zijn mogelijkheden en beperkingen op een gepaste plaats in het onderwijs terecht komt," zonder te vervallen in abstracte discussies voor of tegen inclusie.

Waar iedereen het over eens is, is dat voor het slagen van een dergelijk beleid, sterke scholen nodig zijn, met sterke teams die bereid zijn van en met elkaar te leren. "Voorwaarde voor die sterke teams zijn sterke lerarenopleidingen," concludeert Vandenbroucke. "Studiedagen als deze vergroten mijn hoop dat we zorg in het onderwijs verder op het goede spoor kunnen zetten."

VOORLOPIGE OPLOSSING MOET NA DE ZOMER STRUCTURELE OPLOSSING WORDEN

Jobstudenten weer correct uitbetaald

Een tijdlang zijn er bij Alma problemen geweest met het correct uitbetalen van jobstudenten. Dat kwam door moeilijkheden met de loonadministratie. Die zijn voorlopig van de baan, maar aan een structurele oplossing wordt nog gewerkt.

Gijs Van Gassen

De moeilijkheden ontstonden na de implementatie van een nieuw softwarepakket voor de loonadministratie. De loonadministratie maakt gebruik van twee programma's: het eerste (Certo) regelt de prikklok van de werknemers, het tweede (Tango) rekent op basis daarvan uit hoeveel welke werknemer precies uitbetaald moet krijgen. Maar Certo en Tango waren niet goed op mekaar afgesteld en daar liep het mis.

Er bestaat de kritiek dat het programma niet lang genoeg proef heeft gedraaid voor het in gebruik werd genomen. Bovendien zou de invoering ervan op een slecht moment gebeurd zijn: net bij een personeelsswissel. Kris Van Gool, adjunct-directeur van Alma, nuanceert die kritiek: "De meest ervaren mensen van de personeelsdienst zijn net op pensioen vertrokken. Het had weinig zin om die mensen, enkele jaren geleden, nog met een geheel nieuw systeem te laten beginnen werken voor die paar jaar. We konden ook de nieuwe mensen niet van nul laten starten. Daarom hebben we besloten de nieuwe software in te voeren op het moment dat er nog even oudgedienden werkten, maar ook al nieuwe mensen. Dat is niet perfect, maar er bestond gewoon geen perfect moment."

NONCHALANT

Door het mank draaiende systeem kregen jobstudenten geregeld te weinig loon uitbetaald omdat niet alle prestaties in re-

kening werden gebracht. Als de jobstudent daarover klaagde, werd het nog verschuldigde bedrag wel meteen overgemaakt. Toch kunnen ook jobstudenten zelf aan de stiptheid van Alma bijdragen. Een vast personeelslid van Alma bevestigt dat jobstudenten vaak nonchalant omspringen met de prikklok. Kris Van Gool: "Jobstudenten denken vaak dat ze een heel flexibel contract hebben. Dat is voor hen zo, maar niet voor Alma zelf. Ze wisselen bijvoorbeeld onderling vlot van shift, maar wij moeten al op voorhand aangeven welke student wanneer bij ons komt werken. Het is niet eenvoudig om al die verschuivingen van jobstudenten steeds op tijd in orde te

krijgen." Die nonchalance draagt bij tot de moeilijkheden met het correct uitbetalen, zeker in een systeem dat nog volop geoptimaliseerd moet worden.

Voorlopig echter, zijn de problemen van de baan. De personeelsdienst heeft tijdelijk enkele extra krachten in dienst genomen. Op die manier kan Certo deels manueel vervangen worden. Tijdens die tijdelijke manuele fase moeten Certo en Tango op mekaar afgestemd worden, zodat na de zomervakantie alles weer gesmeerd zou moeten draaien. Kris Van Gool:

"Alma excuseert zich voor het ongemak bij de jobstudenten die problemen hebben gehad. Maar we benadrukken ook graag dat de moeilijkheden van de baan zijn en dat studenten weer probleemloos bij Alma aan de slag kunnen."

Jobstudenten worden in Alma vooral ingezet in drukke periodes. Ze draaien dan mee in de Alma-restaurants of wassen af in de Centrale Opslag en Productie (COP). Voor piekperiodes werkt Alma graag met jobstudenten, niet alleen omdat ze economisch rendabel zijn, maar ook om de band met de student extra aan te halen.

STAKING BEDREIGT EINDEXAMENS BRITSE STUDENTEN

Britse bom barst

Een maandenlange koude oorlog tussen de vakbonden en de Britse hoger onderwijsinstellingen escaleerde deze week tot nooit geziene toestanden. De vakbonden, die nu al maanden op de barricaden staan voor een dikker loonbriefje, willen van geen wijken weten. De examens van duizenden studenten komen, bij gebrek aan hoorcolleges, opdrachten en examenroosters, in het gedrang.

Tom Van Brussegem

Het liep al langer stroef tussen de vakbonden en de universiteiten. De instellingen beloofden al geruime tijd dat de docenten op een loonsverhoging konden rekenen. Toen puntje bij paaltje kwam, bleek dat een loze belofte. Nadat de afgelopen maanden de discussies op de spits gedreven was, barstte op 7 mei de bom. De belangrijkste onderwijsvakbonden, Natfhe en Association of University Teachers (AUT), riepen op tot acties. Met de eindexamens in zicht, was een staking het ultieme drukingsmiddel.

IJDELE HOOP

Hoewel de vakbonden pas sinds vorige week officieel aan het staken sloegen, ondervonden studenten al langer de gevolgen van de syndicale onrusten. Som-

migen zitten sinds januari te wachten op punten van tussentijdse evaluaties en ontvingen sindsdien ook geen opdrachten meer. Vorige week zag het er even naar uit dat een oplossing in de maak was, nadat twee Schotse universiteiten bereid waren toegevingen te doen. Ze boden hun staf een loonsverhoging van drie procent aan op de nationale overeenkomst en dat voor de volgende twee jaar. Maar de vakbonden hielden het been stijf en verwierpen ook dit vrij genereuze voorstel, in de hoop met een nationale overeenkomst een betere regeling uit de brand te slepen.

De Universities and Colleges Employers' Association (UCEA) schaarde zich achter het voorstel van de twee instellingen en wou ook op nationaal vlak geen grotere toegevingen doen. Ze vonden het een redelijk bod en waren ervan overtuigd dat de vakbonden zouden plooiën. Maar dat bleek ijdele hoop. Niet veel later liet Sally Hunt, de secretaris-generaal van AUT, zich ontvallen dat haar geduld oprakte. Dat werd onmiddellijk genuanceerd door de woordvoerder van AUT, maar de bitsige toon was gezet.

EINDEXAMENS

Met de hete adem van de eindexamens in de nek gingen de universiteiten nog verder door de knieën en boden een verhoging van 12,6 procent aan gespreid over drie

jaar. Maar opnieuw wees AUT het bod af. Voor de werkgeversorganisatie was dit bod naar eigen zeggen net binnen de grenzen van wat ze konden betalen. Volgens de AUT toonde het enkel aan dat de universiteiten geen idee hebben van het ongenoegen dat onder de docenten leeft.

Hetzelfde is te horen bij Roger Kline, de verantwoordelijke voor hoger onderwijs bij Natfhe. Hij drukt zijn verbazing uit over het feit dat de universiteiten met een finaal voorstel over de brug komen, zonder dat er de laatste weken nog overleg werd gepleegd. De universiteiten vinden het op hun beurt ongehoord dat de docenten zich verlagen tot zulke acties en daarbij hun eigen studenten gijzelen.

Instellingen als de universiteiten van Cambridge en Keele hebben alvast noodmaatregelen aangekondigd. Ook de studentenorganisaties die zich tot nu toe op de achtergrond hielden, hebben nu officieel hun ongerustheid geuit over de gang van zaken, maar zonder veel gevolg. Enkele instellingen probeerden op lokaal vlak tot een consensus te komen, maar AUT wees elk aanbod af en wil enkel over een overeenkomst op nationaal niveau praten. De komende dagen moeten uitwijzen of er voor de Britse studenten toch nog een normale examenzittijd aankomt.

ACADEMISERING: PROFESSOR FRANK BAERT

Academisering in een notendop

De formele omschrijving van academisering is 'de inbedding van onderwijs in wetenschappelijk onderzoek'. Professor Frank Baert, gedelegeerd bestuurder van de Associatie K.U.Leuven, legt uit wat dat precies betekent.

Simon Horsten

Frank Baert: «De academisering is voor de Associatie een grote prioriteit. Het is zelfs één van de redenen waarom de associaties destijds gevormd zijn. Je had vroeger professioneel gerichte en academische opleidingen, maar daartussen zaten in de hogescholen nog de opleidingen van twee cycli. Naar aanleiding van Bologna en voor een grotere transparantie op Europees niveau, moesten we dat terugbrengen naar twee types opleidingen: professionele en academische. Er is in Vlaanderen dan geopteerd voor het academiseren van de opleidingen van twee cycli. Dat betekent eigenlijk gewoon dat die opleidingen meer dan vroeger op onderzoek gebaseerd moeten zijn.»

«Nu kun je zeggen dat academisering in de eerste plaats een opdracht is van de hogescholen, maar ook de universiteit is verantwoordelijk, in die zin dat ze zich heeft geëngageerd om de academisering te begeleiden. De samenwerking tussen de universiteit en de hogescholen gebeurt binnen de Associatie, alsook de coördinatie: we hebben verschillende begeleidingscommissies, elk voor een bepaalde opleiding, waarin zowel mensen van de hogescholen als van de universiteit zitten. Die commissies inventariseren eerst het onderzoek dat nu al wordt gevoerd aan de hogescholen en bekijken dan wat er verder moet gebeuren om de streefdatum van 2012 te halen. Nu is het wel zo dat universiteit en hogescholen een apart profiel hebben; het is zeker niet de bedoeling die profielen te nivelleren. In het beroepsleven bestaat de vraag naar verschillende profielen. Neem nu het voorbeeld van de industriële en de burgerlijke ingenieurs: beiden zijn praktijkgericht en hebben theorievorming, maar de klemtonen liggen anders — en dat moet ook zo blijven. Bij kinesitherapie bleek het verschil uiteindelijk zo klein, dat we de opleidingen hebben laten samensmelten.»

«Nu bleek het na verloop van tijd nodig om die groeiende

samenwerking meer te structureren. Daaruit is de idee van 'geassocieerde faculteiten' ontstaan. Vorig jaar hebben vijf hogescholen zich verenigd in de geassocieerde faculteit Industriële en Biowetenschappen. Studenten van zo'n faculteit blijven in hun eigen school, maar er is wel een uitwisseling van docenten en gebruik van labo's. Voor Handelswetenschappen bestaat er een geïntegreerde faculteit. Die twee concepten zijn vrij gelijklopend, maar het verschil zit hem erin dat geassocieerde faculteiten verschillende faculteiten blijven, terwijl de geïntegreerde faculteiten in feite één worden. Zo is dat dus bij TEW en Handelswetenschappen.»

«Een apart geval is het kunstonderwijs. De opleidingen van de hogescholen en de universiteit liggen daarin zo ver uiteen, dat we naar een aangepaste oplossing hebben moeten zoeken. Eerst hebben we gemeenschappelijke onderzoeksplatformen opgericht, en begin mei zijn we een stap verder gegaan door het Instituut voor Onderzoek in de Kunsten op te richten. We hopen nog een nauwere samenwerkingsverband op poten te zetten, maar zoiets vraagt natuurlijk tijd.»

«En zo is het met die hele academisering: het is een proces dat heel wat tijd vergt en waar de Associatie hard aan werkt.»

ACADEMISERING: GEÏNTEGREERDE FACULTEIT HANDELSWETENSCHAPPEN

“Wie denkt dat we in onderaanneming werken, vergist zich”

De academisering van de opleiding Handelswetenschappen krijgt binnen de Associatie Leuven de vorm van een geïntegreerde faculteit. Het officiële oprichtingsdocument van deze faculteit zal midden juni worden ondertekend. Hoe vlot zal deze samenwerking verlopen tussen de K.U.Leuven, EHSAL, Vlekho en Lessius?

Bram Delen

In de eerste plaats stelt de universiteit haar onderzoeks-know-how ter beschikking van de hogescholen. Volgens decaan Joep Konings van de Faculteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen zit de universiteit zit dan ook in de *drivers seat* bij deze academisering. Op de vraag of er dan niet het gevaar bestaat dat de hogescholen een tweederangsrol krijgen, is hij duidelijk: “Helemaal niet. Er is organisatorische gelijkwaardigheid, maar inhoudelijk trekt de universiteit met proces.” Ook Dirk De Ceulaer, Algemeen Directeur van EHSAL, benadrukt dat gelijkwaardigheid van de partners binnen de geïntegreerde faculteit een noodzakelijke voorwaarde is om het project te doen slagen: “Men kiest voor samenwerking op basis van gelijkwaardigheid met het oog op toegevoegde waarde voor beide partijen en voor het geheel. Is aan die voorwaarde niet voldaan, dan wordt de operatie gegarandeerd een mislukking.”

In vele gevallen is het echter zo dat de universiteiten de onderzoeksprojecten binnen de geïntegreerde faculteiten bepalen. De Ceulaer: “Wie denkt dat we in onderaanneming werken, vergist zich. Punt is dat dit ook niet het geval is. De onderzoekswaartepunten en de onderzoeksmonitoring worden immers samen bepaald.” Konings zegt wel dat “de universiteit aan de hogescholen de weg toont hoe in bepaalde gebieden er aan onderzoek moet worden gedaan.” Hij voegt er evenwel aan toe dat “we niet mogen vergeten dat er doctoraatsstudenten van de hogescholen aan de universiteit werken en een erg hoog kwaliteitsniveau halen. Sommigen onder hen publiceren in gerenommeerde tijdschriften.”

De Ceulaer: “Het gaat uiteraard om meer dan doctoraatsstudenten. EHSAL telt vier onderzoekscentra en de onderzoeksoutput van de academische staf doet niet onder voor wat elders in Vlaanderen op universitair niveau wordt gepresteerd. Het volstaat de jaarverslagen te vergelijken en de constatering te maken.”

KUNST

De toegevoegde waarde voor de hogescholen zit hem in het feit dat zij via de onderzoeksinput van de universiteit hun opleidingen academiseren. De winst voor de universiteiten is minder duidelijk vast te stellen. Volgens De Ceulaer zal de universiteit door de samenwerking met de hogescholen “meer middelen kunnen krijgen van het Bijzonder Onderzoeksfonds

(BOF).” Konings reageert: “Ik kan me voorstellen dat dat zou kunnen resulteren in meer middelen. Als je sterke teams vormt, kan je natuurlijk meer middelen binnenhalen. Maar dat hoeft niet alleen binnen de BOF-context te zijn. Ook binnen de Europese Unie liggen er kansen. Momenteel laten we bij de Europese Unie te veel geld liggen. Landen als Portugal halen proportioneel meer geld binnen dan België. Momenteel denken we echter los van de centen. Daar maken we ons later nog wel zorgen over. We moeten van de wetgever academiseren, dus doen we dat. De hogescholen zijn daarin bijzonder coöperatief.”

Zowel De Ceulaer als Konings zijn het eens dat 2012 een haalbare deadline is om het academisering tot een goed einde te brengen. De druk moet op de ketel blijven om het goed te laten verlopen. “Denken dat de hogescholen nog een lange weg hebben af te leggen, is niet altijd correct,” aldus Konings. Hoewel er volgens hem nog veel heterogeniteit tussen de opleidingen bestaat. De Ceulaer benadrukt nog dat “iedereen zijn verantwoordelijkheid moet dragen. Niet in de laatste plaats de overheid. De middelen die academisering moeten mogelijk maken, dienen op een realistische wijze te worden begroot. Dit is een kwestie van geloofwaardigheid.”

Het is niet de bedoeling om — zoals gebeurde bij kinesitherapie — de opleidingen te laten samensmelten. “De opleidingen van de hogescholen en de universiteit moeten hun eigenheid te behouden,” klinkt het uit één mond.

“De deadline van 2012 halen wordt moeilijk en niemand vindt dat erg”

De academisering van het hoger onderwijs van twee cycli lijkt soms rozengeur en maneschijn: de universiteit die de hogescholen bij de hand neemt en hen de wondere wereld van de wetenschap laat kennen. “Toch blijft er, sinds het begrip gelanceerd werd in het structuurdecreet, een waas van mysterie rond hangen. Niet voor niets kreeg een werkgroep onder voorzitterschap van voormalig rector Harry Martens de opdracht duidelijkheid te proberen creëren” zegt Eddy van Avermaet, die negen jaar voorzitter van Onderwijsraad was en momenteel adviseur onderwijs is van de Associatie K.U.Leuven.

Bram Delen

De vraag *wat is academisch onderwijs?* is moeilijk, maar niet onmogelijk te beantwoorden: “De *benchmarks* op basis waarvan een opleiding als academisch wordt geaccrediteerd bestaan. Het probleem is dat deze kenmerken

niet in operationele termen zijn gesteld,” aldus Van Avermaet. “Je moet maar eens aan een docent aan de universiteit vragen wat zijn opleiding onderwijskundig onderscheidt van de variant aan de hogeschool. Ik heb die vraag ooit eens gesteld aan een professor-ingenieur. Het bleef even stil aan de andere kant van de lijn.”

De associatie K.U.Leuven richtte zelfs een werkgroep “Onderwijskundige aspecten van de academisering” op. Haar tekst werd evenwel op de onderwijsraad van de K.U.Leuven afgeschoten, omdat ze “als visietekst niet overtuigend was” en “onvoldoende antwoord gaf op de vraag wat academisch onderwijs is”. Van Avermaet stelt: “De tekst bevatte inderdaad weinig nieuws, maar bood wel degelijk een algemeen antwoord op de vraag wat academisch onderwijs is. Hij synthetiseerde de belangrijkste elementen uit het accreditatiekader, de nota bama-profielen en de K.U.Leuven grondteksten over begeleidde zelfstudie. Begeleidde zelfstudie is overigens de Leuvense invulling van het begrip ‘academisch onderwijs’. Het is wel

spijtig, maar begrijpelijk, dat de tekst slechts in zeer beperkte mate een handreiking biedt in meer operationele termen.”

Als vanzelfsprekend zal dus ook het effect van academisering op de opleidingen onduidelijk zijn. Academisering zal ervoor zorgen dat het aantal gedoctoreerden dat lesgeeft aan de hogescholen zal stijgen. De universiteit toont de hogescholen de weg naar academisch onderzoek en zal er meer worden samengewerkt. Anderzijds benadrukken alle partijen dat men het eigen opleidingsprofiel wil behouden. Over samensmelting van opleidingen wil men meestal niet weten.

Van Avermaet houdt er een gedeeltelijk andere visie op na: “Het kan inderdaad zijn dat iedere opleiding zijn eigen klemtonen behoudt. Maar waarom zou men bij voorbaat elke vorm van rationalisering en optimalisering uitsluiten? Op onderzoeksvlak is het toch ook niet de bedoeling om te dupliceren wat er al aan de universiteit bestaat.”

De huidige twee-cycli-opleidingen aan de hogescholen vormen nu een perfecte thuis voor een aantal studenten dat “te goed is”

voor een opleiding van één cyclus en misschien minder tot zijn recht komt aan de universiteit. Zullen deze studenten in de toekomst uit de boot vallen? “Het is de bedoeling dat de hogescholen het niveau van de universiteiten zullen halen, maar wel met een eigen meer toepassingsgericht profiel. Is het mogelijk beide objectieven gelijktijdig te realiseren? En zullen er bij gelijk niveau geen studenten uit de boot vallen? Ik heb mijn twijfels. Overigens, wat profielverschil betreft, er zijn ook binnen de universitaire opleidingen profielverschillen.”

In principe moet de academisering gerealiseerd worden tegen 2012. Dat is volgens Van Avermaet niet realistisch. “De gevraagde cultuuromslag vergt én meer tijd én meer middelen. Dat 2012 niet gehaald wordt is op zich niet erg. Veel belangrijker is dat de beweging nu onstuitbaar op gang is. De vorming van geassocieerde en geïntegreerde faculteiten is hiervan een treffende illustratie. Het proces is op dit moment belangrijker dan het moment waarop het einddoel bereikt wordt.”

VERVOLG VAN PAGINA 1: VISIE BLIJKT GEEN VISIE

Ook wat het Vlaamse niveau betreft, vervalt de Coördinator in platitudes: "De associaties spelen een centrale rol in het zogenaamde academiseringsproces, dat alleen kan slagen als de universiteit haar voorttrekkersrol ten volle speelt." Onmiddellijk volgt de aanvulling: "het is echter zeer de vraag of de basisfinanciering die de Vlaamse overheid voorziet wel toereikend is om dit ingrijpende proces binnen de gestelde termijn succesvol te voltooien." Volgens de coördinator is het duidelijk dat dit extra geld moet komen van rationalisatie: "Rationalisatie van het aanbod dringt zich meer en meer op, ook omdat de overheid extra middelen voor onderwijs in het vooruitzicht stelt indien er minder gerepliceerd wordt."

Rationalisatie houdt ook een administratieve vereenvoudiging in. Deze denkpiste is het enige uitgewerkte thema in de visie. Indekeu de 'Van Quickenborne' van het rectoraat noemen is daarom niet overdreven. "We willen nagaan waarom de regelgeving zo ingewikkeld geworden is en de regeldichtheid zo groot, of tenminste zo is de perceptie, en op welke wijze we hieraan kunnen remediëren." Hij pleit dan ook voor efficiëntie wat betreft "het bijkomend regelen van aangelegenheden of beslissingen te nemen die aanvullende regulering vergen." Dat een niet meteen

prioritaire zaak als administratieve vereenvoudiging het best uitgewerkte punt is, zegt veel over deze onderwijsvisie.

EUROPESE BELEIDSACTOREN

Dat internationale samenwerking steeds belangrijker wordt, is Indekeu niet ontgaan. De nota is een eerste poging "tot nadenken over inhoudelijke aspecten van de internationalisering van het onderwijs". Maar hij beseft dat de K.U.Leuven "een doordachte profilering" nodig heeft. "We moeten nadenken over strategische keuzes". Dit is nodig om "actief positie" te kiezen in "de vorming van de Europese Hoger Onderwijsruimte". Hoe? Er is het standpunt "betreffende de kwestie van de taal waarin we onderwijs aanbieden." Indekeu stelt dat het noodzakelijk is "een duidelijk standpunt in te nemen" en beklemtoont het gebruik van andere talen, in het bijzonder het Frans "in het licht van de hernieuwde samenwerking met de UCL". Van het voornemen een duidelijk standpunt in te nemen, blijft weinig over wanneer hij concludeert: "Voor doeltreffende wetenschapsbeoefening en wetenschappelijke vorming is zorgvuldig taalgebruik trouwens onontbeerlijk, om welke taal het ook mag gaan."

Een tweede voorstel is de verhoogde aandacht voor

kwaliteitszorg en meer bepaald "het vastleggen van indicatoren en 'benchmarks' op Europees niveau." Hij beschrijft hierbij hoe accreditering vandaag in zijn werk gaat en hoe een European Qualifications Framework tot stand aan het komen is.

KWETSBAARHEID

Indekeu's visie beschrijft voornamelijk wat er gaande is in het hoger onderwijs, maar het lijkt wel alsof de coördinator hardnekkig elke keuze uit de weg gaat. Hij durft geen duidelijke positie te kiezen, heeft geen duidelijke visie en verschuilt zich achter het feit dat we ons nog bevinden in een "overgangsperiode" die "beheerst wordt door onderwijsvormingen en complexe regelgeving". Hij zeg te streven naar "dynamisch onderwijs" dat "innoverend" is, maar blijft zelf vanaf de zijlijn toekijken. Is de Coördinator kritisch genoeg voor zichzelf? En als hij spreekt over "de kwetsbaarheid van de K.U.Leuven", moet hij dan niet eerst in eigen boezem kijken? Zijn tekst roept meer vragen op dan hij antwoorden biedt.

VOORLOPIG NOG PRAKTISCHE BEZWAREN TEGEN KERKASIEL IN LEUVEN

Leuvense asielzoekers vragen kerk voor kerkasiel

Ook in Leuven willen asielzoekers graag kerkasiel. De Leuvense kern van UDEP, de vereniging voor de verdediging van mensen zonder papieren, heeft alle parochies in Leuven gevraagd of zij hun kerk willen openstellen om kerkasiel te verlenen. Voorlopig krijgen ze overal nul op het rekest, maar dat is niet omdat de pastoors van slechte wil zijn.

Gijs Van Gassen

Er is in Leuven al langer een kern vluchtelingen actief. Die bestaat vooral uit Nepalezen, Buthanen en Iraniërs. Al van in het begin van dit jaar, met de hongerstaking in de Sint-Bonifaciuskerk in Elsene, wil de Leuvense groep ook actie voeren. De groep nam ook deel aan de nationale betogingen in Brussel en Antwerpen. Actie voeren in Leuven zelf blijkt echter niet zo eenvoudig. Om kerkasiel te krijgen, is immers een kerk nodig.

UDEP nam al contact op met alle kerken uit het centrum van Leuven en zelfs met de moskee, maar tot nu was niemand bereid om kerkasiel te verlenen, hoewel de meeste geestelijken wel sympathiseren met de beweging. Het is vaak een praktische overweging: in sommige kerken, zoals de Sint-Pieterskerk, bevinden zich kunstschaten waarvan de veiligheid nog moeilijk te garanderen zou zijn. In andere kerken is de stad Leuven of de universiteit dan weer betrokken partij zodat ook hun instemming nodig is of zijn er logistieke bezwaren, zoals gebrek aan sanitair of simpelweg te weinig ruimte. Ook de Universitaire Parochie (UP) hield tot nu toe de boot af.

CAMPUSASIEL

Tot de bezetting van een kerk, dus zonder de toestemming, wordt voorlopig zeker niet over gegaan. Er wordt geloofd in de goodwill van de katholieke geestelijkheid en het lijkt onverstandig (potentiële) bondgenoten op die manier voor het hoofd te stoten. Het zou

bovendien slechte publiciteit kunnen zijn voor de campagne, die tot nu toe in alle rust en sereniteit verlopen is.

Daarom wordt deze week een tweede contactronde georganiseerd door UDEP, om alsnog een kerk te vinden die hen wil toelaten. Als dat niet binnen de Leuvense ring kan, zal UDEP de parochies in de deelgemeenten aanspreken. UDEP hoopt sneller toestemming te krijgen nu de Belgische bisschoppen vorige donderdag hun steun aan de asielzoekers hebben bevestigd.

Ondertussen kijkt de Leuvense UDEP-kern ook uit

naar hoe de universiteit zal reageren. Zeven jaar geleden nam de K.U.Leuven een officieel standpunt in pro de asielzoekers en bood op verschillende plaatsen het zogenaamde 'campusasiel' aan. UDEP zal alvast met de studentkoepel LOKO spreken om ook hun steun te vragen. Zij hopen van LOKO steun te krijgen om de universiteit zelf meer onder druk te kunnen zetten een officieel standpunt in te nemen en eventueel ook campusasiel te verlenen.

Voorlopig is er nog geen officiële reactie van de K.U.Leuven, maar algemeen wordt verwacht dat die er wel komt. Rector Vervenne profileert zich immers als een sociaal bewogen rector die een maatschappelijke rol weggelegd ziet voor de universiteit.

Meer over kerk- en campusasiel op p. 9

ERASMUSDAGBOEK: ELISE IN MADRID

Feest voor een Heilige Boer

De zomer is inmiddels ingetreden. Temperaturen tot dertig graden zijn allang geen uitzondering meer. Rokjes, korte broeken en teenslippers worden massaal uit de kast gehaald en de parken liggen vol zonnekloppers. Met lede ogen kijk ik het aan.

Elise Kuit

Niet dat ik een tegenstander van zomerse taferelen ben, het is eerder een stekende vorm van jaloezie: zij wel, en ik niet. Zij worden bruin, en ik slechts bleker. Ik voel me net Calimero, en wil iedereen erg duidelijk maken dat het toch vooral niet eerlijk is. Waarom ik me ook niet neervlij in een park, gewapend met zonnebril en roddelblaadje? Omdat Spaanse proffen een mysterieuze voorkeur blijken te hebben voor papers en essays. Voor welgeteld al mijn vakken heb ik de eer er minimaal één te produceren. Een traktatie die mij het leven net wat ingewikkelder maakt. Want een paper schrijven is één ding, een paper schrijven in het Spaans is zoiets als een boek ondersteboven lezen: het gaat, maar dan wat trager.

Maar om niet het vermoeden te wekken dat het hier werkelijk enkel kommer en kwel is, ook wat heugelijker nieuws: het is feest! En wel ter ere van de patroonheilige van de stad, San Isidro Labrador. Deze goede man, of goed genoeg om heilig te worden verklaard, werd geboren uit hele arme ouders, werd bediende van een hele rijke boer, was zo slim om heel erg goed bevriend te raken met deze hele rijke boer om zo na diens dood alles te erven en niet langer bediende te hoeven zijn. Isidro, de kwaadste niet, vergat echter nooit hoe arm hij zelf was geweest, en verrichte allerlei hele goede dingen voor de minder gefortuneerden. Bovendien was hij een grote dierenvriend en ge-

trouwd met een vrouw die zelf later ook heilig is verklaard, Santa Maria de la Cabeza. Dat er engelen verschenen waar zij ook gingen is dan niet meer zo verbazingwekkend uiteraard. Het goede koppel was in hun eigen eeuw al razend populair, maar ook nu nog wordt er veel ophef gemaakt over deze feestdag. In de hele stad zijn er concerten, optredens en dansvoorstellingen voorzien, en worden ze vereerd in processies. Aan deze processie heeft Maria trouwens ook haar naam te danken: Haar cabeza, of hoofd, wordt in een aantal ervan als relikwie rondgedragen. Heilig zijn vergt wat opoffering. Een begrafenis van het complete lichaam, bijvoorbeeld.

Wat minder heilig, en wat dichter bij mijn bed zijn de komende examens. De hele maand juni zal ik mij niet moeten vervelen. Het dreigende naderen van deze data betekent echter nog iets onaangenaams: het einde van mijn jaar hier. Ik besef het met een schok als ik naar mijn kalender kijk waar in het vet rood mijn laatste examen staat aangeduid. Nog maar twee weken les. Binnen al te afzienbare tijd geen onverstaanbare proffen meer. Zo bekeken lijkt het misschien iets waar ik naar uit zou moeten kijken, maar het heeft zo zijn charme, uw prof niet verstaan. Het stimuleert de creativiteit en niet zelden bedacht ik zelf een veel boeiendere geschiedenis dan de wetenschappelijk aanvaarde. Bovendien was het altijd boeiend om te zien hoe men de namen van bepaalde grootheden van buiten Spanje, toch Spaans wilde doen lijken. Zo gaat de familie Vanderbilt hier door het leven als de Vanderviltjes.

Hoe dan ook, nog even hier. Nog even genieten van deze schitterende stad. Nog even niet doen alsof ik hier echt thuishoor. Nog even Erasmus.

STEMMING MINIDECREET NIET VAN LEIEN DAKJE

Rechtenopleiding in Hasselt stuit op weerstand

Vorige week haalde Francis Van Loon, rector van de UAntwerpen, scherp uit naar de Universiteit Hasselt die flyers uitdeelde op de Antwerpse Campus. Dergelijke agressieve campagnevorm was in Vlaanderen tot nu toe nog niet gezien. De UHasselt is echter, met de onvoorwaardelijke steun van de provincie Limburg, vast besloten om nog te groeien.

Bram Delen

De Limburgse universiteit beoogt dan ook een uitbreiding van haar onderwijsbevoegdheid door de stemming van het Minidecreet. Zo kan ook zij binnenkort een rechtenopleiding (zowel bachelor als master) opstarten en de concurrentie aangaan met Antwerpen en Leuven.

De bespreking en amendering van het Minidecreet in de Commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement liep allesbehalve van een leien dakje. Het meerderheidsverleg duurde langer dan voorzien en dan nog deed Luc Martens (CD&V) in de commissie moeilijk over de uitbreiding van de onderwijsbevoegdheid voor de UHasselt en de Technische Universiteit Limburg.

Eerder al fulmineerde oud-decaan Jacques Herbots (K.U.Leuven) in de juristenkrant tegen een dergelijke uitbreiding. Hij vond dat deze uitbreiding in tegenspraak is met de rationalisatie van het aantal opleidingen in Vlaanderen. "Universitair onderwijs kost handenvol geld," aldus Herbots en een verdere versnippering van de middelen zorgt voor "academisch onderwijs van twijfelachtige kwaliteit."

De West-Vlaming Luc Martens gooide het over een andere boeg en pleitte in termen van wafelijzerpolitiek voor een evenwaardige uitbreiding van de onderwijsbevoegdheid van de Campus Kortrijk. Het West-Vlaamse parlementslid ijverde nogal improviserisch

voor een Kortrijkse opleiding Politieke en Sociale wetenschappen. Door de interventie van Martens, die tegen zijn eigen meerderheid inging, en de vele amendementen van de oppositie komt er een tweede lezing van het Minidecreet volgende week. Dit verdragingsmanoeuvre zou de stemming van het decreet echter niet in gevaar brengen.

De loutere stemming van het decreet volstaat voor de UHasselt echter niet om de rechtenopleiding effectief te kunnen opstarten. Ook zal de UHasselt het unieke karakter van haar rechtenopleiding moeten aantonen. De zogenaamde "macrodoelmatigheidstoets" moet duidelijk maken of er in Hasselt wel de voldoende kritische massa aanwezig is om de nieuwe opleiding te kunnen opstarten. Indien dit het geval is, zal de erkenningscommissie groen licht geven. Aan het hoofd van deze commissie staat Frans Van Nieuwenhove, voormalig directeur-generaal aan de K.U. Leuven. Sommigen vrezen dan ook dat Van Nieuwenhove druk zal uitoefenen om de rechtenopleiding in Hasselt tegen te houden om zo Leuven te 'beschermen'. De oppositie maakte overigens bedenkingen bij het gebrek aan transparantie van de zogenaamd onafhankelijke erkenningscommissie.

Over de kost van haar nieuwe opleiding hoeft de UHasselt zich op korte termijn niet druk te maken. Zelfs als de Vlaamse overheid niet klaar staat met geld uit de onderwijsbegroting, kan de universiteit de eerste jaren rekenen op het gulle 'Limburgfonds' van de provincie.

Verder bevat het Minidecreet wijzigingen aan het huidige flexibiliseringsdecreet. De amendementenslag was ook een reden waarom het meerderheidsverleg zo stroef verliep. Jef Tavernier (Groen!) diende niet minder dan vijftien amendementen in, waar ook de Vlaamse Verenging van Studenten (VVS) achter stond. Twee belangrijke ervan werden door de

meerderheid gerecupereerd. Zo moeten onderwijsinstellingen vanaf nu motiveren waarom ze bepaalde vakken niet aanbieden in de vorm van een examencontract. Bovendien zal het voor instellingen niet langer mogelijk zijn om bepaalde vakken uit te sluiten van een creditcontract.

Ook wat de studiegelden betreft, haalden VVS en Tavernier hun punt binnen: buitenlandse studenten met een vaste verblijfsvergunning en kandidaat-asielzoekers die wel aan de financiële maar niet aan de pedagogische criteria voldoen (omdat ze bijvoorbeeld te vaak dubbelden) zou toch nog aan verminderd tarief kunnen inschrijven.

Groen! fulmineerde ook tegen het retroactieve karakter van het Minidecreet. Deze terugwerkende kracht was noodzakelijk omdat

verschillende onderwijsinstellingen, niet in het minst de K.U.Leuven, al vele bepalingen van het Minidecreet in praktijk hadden gebracht. Bijvoorbeeld de vermindering van het aantal profen in de deliberatiecommissie. De Raad van State stelde eerder al dat dergelijke "regularisatiedecreten" het parlement buiten spel zetten en dat daarom op zijn minst een motivatie vereist is, die nu opmerkelijk genoeg ontbreekt.

De inbreng van Vlaams Belang in het debat over het Minidecreet was miniem. Marie-Rose Morel merkte wel op, nog voor de debatten aangezet werden dat men "beter wat rekening zou houden met parlementsliden die kinderen hebben en dus op tijd thuis moeten zijn."

(advertentie)

straffecinema sterkefilms

studio

L E U V E N

www.studios.be

(advertentie)

Toch iemand die hem leest

Als er nu één ding is dat bloed, zweet en tranen heeft gekost, dan is het wel je thesis. Na de laatste stress in de copyshop, op zes exemplaren gekopieerd en mooi ingebonden, belandt hij ongelezen in een doos op zolder. Wie zijn promotor en zijn pa of ma zover kreeg om hem uit te lezen, mag al blij zijn.

Als je erover nadenkt is het wel zonde: al die opgedane kennis en vernieuwende inzichten die elk jaar bij het oud papier worden gezet. Vind je zelf dat je thesis beter verdient?

Surf naar www.tochiamanddiehemleest.be en overtuig ons van de relevantie van je thesis. Roger zit klaar om hem van A tot Z te analyseren. Hij zorgt ervoor dat de vrucht van maanden studiewerk geen dode letter blijft, en zet de politiek aan het werk met je magnum opus. Wie weet duikt je conclusie straks op in een wetsvoorstel?

www.tochiamanddiehemleest.be

spirit
De Vlaamse Links-Liberalen

KASONGA: PRESIDENTSKANDIDAAT EN DOCTORAATSSTUDENT IN LEUVEN

"Student wil Congo heropbouwen"

Wordt de Leuvense doctoraatsstudent Banyingela Kasonga (47) de volgende Congolese president? De kans is bijzonder klein, maar hij is optimistisch. "En als ik niet win, kan ik mezelf niet verwijten dat ik niet geprobeerd heb."

Dries De Smet & Kris Vanelderden

Banyingela — Bany voor de vrienden — is priester en werkt sinds 2000 aan zijn doctoraat aan de faculteit Godsdienstwetenschappen. Hij verbleef enkele jaren op het Heilige Geest College in Leuven, maar woont nu in de Waals-Brabantse gemeente Terhulpen waar we hem gingen opzoeken.

Veto: *Is er een kans dat je de verkiezingen wint?*

Banyingela Kasonga: «Als ik er niet van overtuigd zou zijn dat ik kan winnen, zou ik het voor mezelf niet kunnen opbrengen om deel te nemen. Als de verkiezingen goed voorbereid worden en eerlijk verlopen, maak ik een kans.»

Veto: *Nochtans gelooft iedereen dat Joseph Kabila aan het langste eind zal trekken.*

Banyingela: «Hij zal niet winnen. Maar bepaalde politici, in het bijzonder Louis Michel, zijn politieke partij, het Belgische financiële milieu en de Franstalige pers doen er alles aan om te doen geloven dat hij de beste kandidaat is. Louis Michel steunt duidelijk Kabila. Dat is niet eerlijk.»

Veto: *Wat is het eerste dat je zal doen als je met je partij, de Alliance des Paysans et Ecologistes, de verkiezingen wint?*

Banyingela: «Ervoor zorgen dat de ambtenaren een correct salaris krijgen. Zij zijn de ruggengraat van de staat, als je hen betaalt, dan geven ze er ook iets voor terug. Daarnaast is het belangrijk om de infrastructuur

"Louis Michel doet er alles aan om te doen geloven dat Kabila de beste kandidaat is." (foto Jelle Goossens)

uit te bouwen. Wegen en spoorwegen leggen, maar ook het elektriciteitsnet verbeteren. Internet is handig, zeker in ons land waar we geen goede bibliotheken hebben, maar onmogelijk zonder elektriciteit. Kortom, mijn partij wil de communicatiemiddelen uitbreiden.»

Veto: *Bepaalde regio's in Congo worden gecontroleerd door privé-milities. Kan jij die milities een halt toeroepen?*

Banyingela: «Dat is mogelijk, maar het is geen werk van één individu. Als ik verkozen word en ondersteund word door alle mensen, dan is veel mogelijk. Niets is sterker dan de wil van alle mensen.»

Veto: *De wil van alle mensen is één zaak, een sterk leger achter je hebben een andere.*

Banyingela: «De huidige regering heeft nagelaten een sterk leger uit te bouwen. Daar is ook het Belgische leger verantwoordelijk voor. Tot 1990 hadden ze hier een legerbasis

en gaven ze degelijke trainingen. Niet dat ze daarmee gestopt zijn is erg, maar wel dat ze vergaten om de goede officieren uit te kiezen om een sterk leger te vormen.»

Veto: *Nu hebben heel wat privé-milities hun strijd gestaakt in ruil voor inspraak. Wat is jouw houding daarover?*

Banyingela: «Wie de verkiezingen wint, wordt de nieuwe leider. Als de privé-milities verliezen, dan kunnen ze niet meer meeregieren, zo simpel is dat.»

BOYCOT

Veto: *De grootste oppositiepartij UDPS boycot de verkiezingen.*

Banyingela: «Iedereen is vrij te geloven dat het niet gepast is om deel te nemen aan de verkiezingen. Maar wij vinden dat het de beste manier is om te strijden binnen het kader van de verkiezingen, dat is beter dan het als buitenstaander te moeten doen.»

Veto: *De UDPS is populair in jouw thuisregio, Kasai. Is het een voordeel dat zij niet deelnemen aan de verkiezingen?*

Banyingela: «Mijn partij deelt met de UDPS dezelfde waarden. Inderdaad, waarom zouden hun kiezers dan niet voor mij kunnen stemmen?»

Veto: *In Kivu is er geen dominante partij. De partij van Kabila (PPRD) heeft al laten weten daar hard campagne te zullen voeren. Jij ook?*

Banyingela: «Ik start daar mijn campagne. Niet omdat het een cruciale regio is, maar omdat deze regio de laatste jaren te vaak genegeerd werd.»

Veto: *Hoe zal je campagne eruit zien?*

Banyingela: «Ik geef toe dat mijn partij niet aanwezig is in elke provincie. Ikzelf ben ook geen carrièrepoliticus. Maar de mensen zullen zich vast herkennen in de waarden waar wij voor staan: waarheid, rechtvaardigheid en schoonheid. We proberen in alle grote steden campagne te voeren.»

Veto: *Heeft je partij genoeg financiële middelen voor een grote campagne?*

Banyingela: «Nee, mijn partij is een partij van boeren. Die worden genegeerd door de regering en verdienen niet veel. Daarom hebben we actief fondsen geworven, ook in Europa.»

Veto: *Moet je betalen om aan de verkiezingen te kunnen deelnemen?*

Banyingela: «Ja, 50.000 dollar. Dat is één van de contradicties in ons land, waar de ambtenaren niet betaald worden. Ik weet trouwens dat sommige kandidaten betaald zijn door Kabila om mee te doen aan de verkiezingen om verwarring te creëren. Zij zullen hun stemmen afgeven aan hem.»

Veto: *Als je niet wint, is dus 50.000 dollar in rook opgegaan.*

Banyingela: «Dat zijn de regels van het spel. Maar als ik verlies, kan ik mezelf niet verwijten het niet geprobeerd te hebben. Ook als ik niet win, blijf ik verder vechten voor mijn land.»

CONGOLESE VERKIEZINGEN

Congo: een geschiedenis van conflicten

De Congolezen kunnen na 45 jaar opnieuw naar de stembus trekken. Maar een lang en bloederig decennium heeft zijn sporen op de regio nagelaten. Het land is verdeeld in tientallen partijen, mensenrechtenschendingen zijn dagelijkse kost en de economie is volledig verwoest. Hoe is het land in een spiraal van conflict verzeild geraakt en hoe probeert het daar nu krampachtig aan te ontsnappen?

Kris Vanelderden & Dries De Smet

De conflicten die Congo het laatste decennium hebben gekenmerkt zijn rechtstreeks ontsproten aan de Rwandese genocide in '94. Vele Hutu's vluchtten toen naar het toenmalige Zaïre uit vrees voor represailles van de Tutsi-rebellen. Het door Tusti's gedomineerde Rwandese leger viel vervolgens oostelijk Zaïre binnen in achtervolging van de Hutu's, gesteund door Burundi en Oeganda. De toenmalige dictator Mobutu Sese Seko verloor met zijn tanende gezondheid zijn greep op de rest van het land. De Rwandez en Burundez steunden de rebellenleider Laurent Desiré Kabila, die op 20 mei 1997 Mobutu zou verdrijven en zichzelf tot president uitriep.

KETINGREACTIE

Kort hierna wisselde Kabila van kamp: hij geraakte in conflict met Rwanda en deed een beroep op de Hutu-rebellen om de Rwandez en uit de Kivustreek te verdrijven. Rwanda reageerde op haar beurt met een aanzienlijk deel van Oost-Congo op te eisen

als 'historisch Rwandees'. Dit ontlokte een kettingreactie die het grootste gewapende conflict zou veroorzaken sinds de Tweede Wereldoorlog. Negen Afrikaanse staten werden meegesleurd in een conflict dat zeer toepasselijk tot de Afrikaanse wereldoorlog is gedoopt.

Het Congolese conflict was er één zonder grote veldslagen of vaste frontlinies. Getrainde soldaten waren vaak te waardevol voor de arme Afrikaanse staten om ingezet te worden. De oorlog werd dan ook uitgevochten door het bewapenen en steunen van milities. Uiteindelijk waren er driëntwintig rebellen-groepen die ieder een deel van Congo terroriseerden. Gebrek aan discipline en training van de milities verklaren voor een deel de gewelddadigheid van het conflict dat gekenmerkt werd door plunderingen, verkrachtingen en etnische zuiveringen. Het inzetten van deze milities is een voornaam oorzaak geweest van het moeizame vredesproces dat nog steeds aan de gang is.

SPECULATIE

In januari 2001 werd Kabila vermoord door één van zijn lijfwachten. De opdrachtgever blijft tot op de dag van vandaag het onderwerp van speculatie. Joseph Kabila, de zoon van de vermoorde president, werd aangeduid als zijn opvolger. In april 2001 onderzocht een VN-delegatie de illegale ontginning van waardevolle grondstoffen in de bezette gebieden. Het rapport dat hieruit volgde, beschuldigde Rwanda, Oeganda en Zimbabwe en raadde de VN veiligheidsraad aan om sancties te treffen. Ondertussen kreeg Joshep Kabila terug greep op het westen van Congo. De interna-

tionale hulp kwam opnieuw op gang en de inflatie werd onder controle gebracht. De oorlog eindigde officieel in juli 2003 toen een transitieregering werd ingesteld volgens de uit de Sun City- en Pretoria-akkoorden.

ONTWAPEND

Nationale verkiezingen waren oorspronkelijk gepland voor 30 juni 2005 maar werden voortdurend uitgesteld. Ondanks de officiële vredessituatie veranderde er niet veel voor de burgerbevolking; mensenrechtenschendingen zijn nog steeds schering en inslag. Vele milities werden niet ontwapend zoals voorzien, andere milities werden geïntegreerd in het nationale leger. De leiders van deze milities kregen posten in de overgangsregering. Het gevolg van deze integratie was dat de overgangsregering nauwelijks nog controle had over het eigen leger. Vandaag is het Congolese leger de hoofdoorzaak van mensenrechtenschendingen in Congo.

De hoop is nu gevestigd op de komende verkiezingen. Toch wordt het democratisch gehalte van deze verkiezingen al in vraag gesteld. De grootste oppositiepartij van het land, UDPS, heeft reeds besloten om de verkiezingen te boycotten omdat de 'onafhankelijke kiescommissie' niet onafhankelijk zou zijn. Er wordt dan ook verwacht dat de huidige regeringspartij van Joseph Kabila, de PPRD, aan de macht zal blijven. De verkiezingen van 30 juli moeten stabiliteit brengen in de regio. De vraag is alleen of dat wel mogelijk is in zo'n verdeeld land.

Vergeet je Frans niet!

Vorige woensdagavond stroomde de aula in het College de Valk aardig vol voor de infoavond over de Congolese verkiezingen die de vereniging Bana Leuven georganiseerd had. De temperatuur steeg in de aula van gewoon warm naar tropisch heet door de drukte. De vele Congolezen die waren komen opdagen hadden het daar duidelijk minder lastig mee.

De avond werd ingeleid met een korte documentaire van regisseur Salim Moanda die in maart van dit jaar naar Congo is getrokken om de prent te draaien. Het is geen geweldig sterke documentaire, maar het geeft wel een goed beeld van hoe de Congolezen de verkiezingen zelf zien. Een vrouw in de documentaire verklaarde dat ze niet in verkiezingen geloofde en dat God maar een leider moest aanduiden.

Bana Leuven had drie gastsprekers uitgenodigd om de situatie voor, tijdens en na de verkiezingen toe te lichten. Mathieu Zana Etambala, historicus aan de K.U.Leuven, gaf een korte toelichting over de geschiedenis van Congo sinds de onafhankelijkheid. Bob Kabamba, professor politieke wetenschappen en Aldo Ajello, speciaal vertegenwoordiger van de EU gaven uitleg bij het verkiezingsproces zelf. Indien je de uitleg van deze laatste twee heren wou volgen, mocht je wel je Frans even uit de kast halen. Gelukkig werd een korte vertaling aangeboden in de uitgedeelde infoboekjes. De avond verliep vrij rustig op de lezing van de heer Ajello na, die verschillende malen prompt werd onderbroken door enkele Congolezen met een kort lontje.

Chamber of Horrors

Hang snel knoflook voor je raam en barricadeer je deur, want niet alle studenten zijn wat ze lijken. Ze zuigen grote hoeveelheden koekjes leeg, hebben op zijn minst negen paar voeten en bewaren hun bloed niet in de koelkast maar op de vensterbank. Aan het kot dat we deze week bezochten konden Frankenstein en Dracula nog een ferme punt zuigen.

Elke Desanghere

Net als je denkt alles gezien te hebben, stoot je weer op iets afgrijselijks. Veel hoge en smalle trappen moesten we beklimmen voor we op een zolderkamer terecht kwamen. En deze bleek nog meer luguber dan de vorige exemplaren die we onder onze neus hadden gekregen. Bij het binnengaan struikelden we meteen over negen paar schoenen. Ofwel heeft de bewoner een ernstige afwijking qua aantal

ledematen, ofwel gaat het hier om een meisje. We gokken op het laatste, hoewel we de afwijking niet meteen uitsluiten.

Wat een rommel, was onze tweede gedachte. Het bed was onopgemaakt, overal slingerden papieren rond en de hoop lege koekjesdozen klopte met gemak de Himalaya. Misschien hadden we hier wel te maken met een zeldzame soort: iemand die eerlijk is en niet speciaal voor ons bezoek haar kamer eens had opgeruimd. Haar wastafel daarentegen was wel proper. Een gevolg van het feit dat ze zich nauwelijks wast? We roken in elk geval geen vreemde geuren dus we veronderstellen dat ze toch wel gevoel voor hygiëne heeft.

BLOED

We schrokken ons rot toen we merkten dat er aan haar deur twee baxters hingen. Dat is nu wat je noemt misselijkmakende decoratie. De horror was helemaal compleet toen we aan haar raam twee buisjes met bloed ontdekten. Een vampier zou nog zo zorgvuldig zijn het in een koelkast te stoppen. Op haar bureau vonden we ook nog een foto waarop één of ander gezwel te zien was. Zouden al deze beklievende kotversieringen dan iets te maken hebben met haar studierichting?

'Het zakwoordenboek der verpleegkunde' loste het mysterie op. De toekomstige verpleegster heeft blijkbaar gewoon lange vingers. Een codex uit 2003 verraadde dat het hier zeker niet om een eerstejaarsstudente ging, al wees de maagdelijke toestand waarin het boekje verkeerde wel in die richting. Het hoopje papier naast haar computer bleek een bronnenlijst te zijn en bevestigde dus ons vermoeden. Evelyne, zoals we lazen in haar codex, is bezig met haar thesis.

Op haar bureau zelf vonden we weinig aanwijzingen over haar studierichting. Er lag een hoop rommel op en véél pakjes kauwgom. Dat een koe op kot gaat lijkt ons nogal onwaarschijnlijk. Het zal hier dus om de menselijke subklasse der herkauwers gaan. De rest van haar eten bestond voornamelijk uit een normaal studentendieet: blikvoer en kant-en-klaar pasta

SCHRIK

De liefde voor Afrika zit er bij Evelyne wel heel sterk ingebakken. Misschien heeft ze wel de ambitie om na haar opleiding de wereld te gaan redden, te beginnen met dat continent. Haar muren waren bezaaid met posters van zowel landschappen als Afrikaanse stammen. Ook slingerde er een boek rond getiteld *Mijn status is positief* van Annemie Struyf. Van

(Foto's Jelle Goossens)

zo'n sterke drang naar engagement zou je bijna schrik krijgen.

Haar filmcollectie getuigde dan weer in mindere mate van deze obsessie. De enige film die verband hield met haar passie was *Out of Africa*. Voor de rest blijft Evelyne nogal commercieel in de keuze van haar films: Harry Potter, Lord of the Rings, Pixar. In een klein hoekje ontdekten we toch nog twee films uit de Quality Film Collection. Hiep hiep hoera?

Haar cursussen waren goed verstoppt maar de gewone leetuur stond mooi zichtbaar uitgesteld. Ze wou er duidelijk mee pronken en gezien de auteurs kunnen we haar gelijk geven: Cees Notenboom, Renate Dorrestein en Karel Glastra Van Loon. De boeken zagen er echter stuk voor stuk onaangeroerd uit en bleken deel uit te maken van een literaire reeks. De kans dat Evelyne deze effectief gelezen heeft lijkt ons klein. Zij is duidelijk een schoolvoorbeeld van het spreekwoord: de schijn hoog houden.

Haar kamer mocht dan schrikwekkende dingen bevatten, het allervreemdste ontdekten we bij het buitengaan: een kruisbeeld dat keurig naast haar deur hing. Een voorzorg van haar kotgenoten om te voorkomen dat ze 's nachts Leuven onveilig maakt? Ons hield het in elk geval niet tegen het hol der verderf zo vlug mogelijk te verlaten.

De waarheid en niets dan de waarheid

Evelyne is wel slordig, maar zeker geen vampier of bloedzuiger. Ze is een toegewijde studente verpleegkunde. Daarnaast leeft ze zich op sportief vlak uit tijdens de volleybaltrainingen en op de looppiste. Recent nam deze bezige bij de impulsieve beslissing om op dieet te gaan, vandaar de vitalinea-producten. Ondanks haar slanke lijn is Evelyne een zoetekauw, maar ze sport alle opgenomen calorieën er dadelijk weer af. Ze heeft een zwak voor schoenen en kleding in het algemeen. Verleden jaar trok ze door Marokko en dit jaar staat Burkina Faso op het programma.

25 JAAR LIBERTAD: DAT VERDIENT EEN FEESTJE

“Artiesten stellen zelf voor om hier te komen spelen”

Café Libertad is niet alleen een schuilhol voor studentenvertegenwoordigers allerhande, het is ook een gereputeerd muziekcafé. Elk jaar worden er de Libertadfeesten georganiseerd, met een reeks optredens van bekende en minder bekende artiesten in het café. Dit jaar bestaat het café 25 jaar, dus het mocht iets meer zijn.

Gijs Van Gassen

Café Libertad is al vanaf het ontstaan een muziekcafé geweest. De muziek is evenwel geëvolueerd tijdens die kwarteeuw en dat is het publiek ook. “Vroeger kwamen er meer studenten. Er zijn nu andere manieren van uitgaan. Het gaat gewoon minder goed dan vroeger, we moeten daar niet flauw over doen,” zegt eigenaar Rikky Evers. Toch heeft het café nog steeds een uitgebreid cliënteel.

Hoe pakt Libertad dat aan?

“Wij kunnen maar aan twee zaken werken: onze muziek en onze service. De service is hier altijd belangrijk geweest: de mensen achter de toog hier weten hoe ze een goede pint moeten tappen. En we zijn in muziek blijven investeren. Er zijn nu vaker optredens dan vroeger.”

EXTRAATJES

De Libertadfeesten leveren tegenwoordig een belangrijke bijdrage aan het muzikaal aspect van het café. Nochtans is het begonnen als eenmalig bedoeld initiatief om de vijfde verjaardag van de Libertad in de bloemetjes te zetten. Het succes was echter zo groot, dat besloten werd elk jaar opnieuw Libertadfeesten te organiseren. Vroeger duurden ze twee weken en was het vijf dagen op zeven feest. Dat concept bleek echter te uitputtend, zowel voor het per-

soneel als voor de klanten. Daarom werden de feestelijkheden over drie weken gespreid, met drie feestdagen per week. Dit jaar zijn er, ter gelegenheid van het jubileum, nog een aantal extraatjes voorzien, zoals een optreden van Ruben Ramos in het Musicafé.

AKOESTIEK

Er zouden meer groepen in het Musicafé (waar Evers ook eigenaar van is) kunnen optreden: de Libertad is ongetwijfeld te klein om alle belangstellenden te plaatsen tijdens de optredens van Yevgueni en Roland Van Campenhout & Jean Blaute. Toch wordt er, op die ene uitzondering na, altijd opgetreden op het kleine podium in het café zelf. “De optredens dienen om het muzikale karakter van het café in de verf te zetten,” verklaart Evers. “Bovendien vieren we de Libertad: zoiets gebeurt best in het café zelf.”

Het is verbazend welke grote namen

allemaal in de Libertad langskomen: buiten de genoemde muzikanten stonden onder meer Armand, El Fish en Thé Lau al op het kleine houten verhoogje. Wat zien die muzikanten in een klein zaaltje waar amper vijftig smalle mensen binnen kunnen? “Wij verzorgen onze gasten heel goed,” legt Evers uit. “De akoestiek is ook goed: het hele café is met hout bekleed. En intussen hebben we een heel goede naam opgebouwd in het muzikantenmilieu. Artiesten stellen zelf voor om hier eens een avond te komen spelen.” Maar waarom zou een artiest die het gemaakt heeft zijn tijd komen verdienen in zo'n klein café? “Veel muzikanten, zoals Roland, vinden het belangrijk om toch voeling te blijven houden met het publiek. Daarvoor zijn optredens in een café ideaal. Iemand als Roland is natuurlijk wel zeer selectief in welke cafés hij dat doet. En we zijn trots dat de Libertad daarbij hoort.”

Luikse universiteit steunt asielzoekers

Sinds anderhalve week heeft de Université de Liège (ULg) haar deuren opengesteld voor 35 mensen zonder verblijfsvergunning. Omwille van nijpend plaatsgebrek in de bezette Notre Dame de Lumière drong de vraag naar andere opvangplaatsen zich op en de universiteit beantwoordde deze vraag positief. De ULg zegt geen politieke boodschap te willen uitdragen met deze daad, maar uitsluitend humanitaire beweegredenen te hebben.

Ilse De Witte

De Onze-Lieve-Vrouw-Lichtkerk te Glain, in de periferie van Luik, dreigde uit haar voegen te barsten omwille van de groeiende groep 'sans papiers' die er hun intrek hadden genomen. De UDEP (Union pour la défense des sans papiers) richtte haar oproep voor nieuwe opvangplaatsen tot andere kerken uit de omgeving en tot de universiteit. De ULg besliste in te gaan op de oproep, omdat de fysieke mogelijkheden voorhanden waren om asielzoekers op te vangen in meer menswaardige omstandigheden dan in de Notre Dame. De illegalen verblijven in de oude lokalen van de civiele genie in Val Benoît. De ULg zal daarenboven voorzien in medische en psychologische begeleiding wanneer hier nood aan is.

De K.U.Leuven zegt in haar opdrachtsverklaring "speciale aandacht te besteden aan de persoonlijke waardigheid van menselijke wezens, aan de bescherming van de zwakkeren en rechtvaardigheid en vrede". De vraag of de K.U.Leuven bereid zou zijn een gelijkaardige opvang te bieden als de ULg, is dan niet ver weg. Naastenliefde is een katholieke deugd, maar het is nog afwachten of onze Katholieke Universiteit Leuven de daad bij het woord zal voegen. De ULg had alvast geen katholieke overtuiging nodig om een daad van naastenliefde te stellen. Wordvoerder Didier Moreau van de ULg legt uit waarom de asielzoekers welkom zijn op de Luikse campus.

VOORWAARDEN

Veto: Is het de bedoeling van de universitaire overheid om aan studenten een boodschap van solidariteit mee te geven?

Didier Moreau: «Neen. (nadrukkelijk) We willen geen enkele boodschap uitdragen. Maar het is zo dat in de loop van de geschiedenis de universiteit steeds gepercipieerd is als een plaats waar

iedereen welkom was, waar tolerantie ten opzichte van andere ideeën heerste. Een plaats ook, waar gemeenschappen en nationaliteiten zich vermengen. We hebben aan onze universiteit een belangrijk percentage buitenlandse studenten. De universiteit is een multiculturele ruimte, een soort symbolisch kruispunt, dat de zaak van de asielzoekers kan ondersteunen. Dus de universiteit vangt hen effectief op, zonder op officiële wijze hun politieke boodschap te ondersteunen. We bieden hen enkel menselijke verblijfsomstandigheden om hun belangen te kunnen behartigen. De opvang is aan bepaalde voorwaarden gebonden. Deze voorwaarden staan geformuleerd in een overeenkomst afgesloten met de UDEP. Zo blijft onder meer het aantal asielzoekers ter plaatse beperkt.»

Veto: Hopen jullie dat andere universiteiten jullie voorbeeld gaan volgen?

Moreau: «Neen. De beslissing daartoe ligt geheel in handen van elke individuele universiteit. Wij houden ons enkel bezig met datgene wat Luik betreft. Het is niet aan de universiteit om de politieke boodschap van de asielzoekers te steunen. De rector heeft benadrukt dat de beslissing om de sans papiers op te vangen geplaatst moet worden in een humanitaire context. Verder staat het iedereen vrij zijn eigen mening te vormen over deze problematiek. Wij zien niet in hoe deze

daad uit menselijke overwegingen dat in de weg zou staan. Er zijn geen praktische of veiligheidsoverwegingen om deze mensen niet op te vangen. Onze lokalen zijn in goede staat, werden niet meer gebruikt voor onderwijs of voor onderzoek. De ULg had de mogelijkheid om deze mensen een menswaardigere opvang te bieden dan momenteel het geval is, dus zagen wij niet in waarom we dit niet zouden doen. Nogmaals: met deze daad nemen wij geen politiek standpunt in, er spelen enkel humanitaire overwegingen mee.»

Veto: Wie heeft de bevoegdheid aan de ULg om de knoop door te hakken in verband met het verlenen van campusasiel?

Moreau: «Een gelijkaardige situatie deed zich voor in 1999 en de universiteit besliste toen om haar deuren open te stellen. De recente beslissing ligt dus in de lijn van eerder genomen beslissingen. Maar het is de rector die uiteindelijk zijn fiat heeft gegeven. Maar hij heeft dit natuurlijk gedaan in samspraak met een aantal interne organen.»

CHANTAGE

In 1999 verleende de toenmalige rector van de K.U.Leuven André Oosterlinck ook toestemming, op aandringen van de studentenverenigingen, om asielzoekers op te vangen op universitaire terreinen. Momen-

teel geeft het rectoraat geen antwoord op de vraag of de K.U.Leuven opnieuw campusasiel zal verlenen als daarom gevraagd zal worden. Ook de overkoepelende studentenvereniging LOKO reageert nog voorzichtig: de vraag is nog niet gesteld of LOKO asielzoekers wil steunen. Nu maandag (15 mei) zal aan LOKO gevraagd worden of het de vraag om campusasiel voor Leuvense asielzoekers steunt. De studentenkoepel liet al wel verstaan dat het standpunt van zeven jaar geleden niet noodzakelijk gevolgd zal worden. Ook nu maandag zal op de Academische Raad een tekst voorliggen met het voorstel de universiteit structureel meer mee te laten spreken in maatschappelijke debatten. Als die wordt goedgekeurd, lijkt een snelle uitspraak (pro?) kerkasiel en eventueel campusasiel bijna zeker.

Afgelopen donderdag vond in Mechelen de bisschoppenconferentie plaats over kerkasiel. Kardinaal Danneels, vertegenwoordiger van de bisschoppen en grootkanselier van de K.U.Leuven: "Kerkbezettingen steunen we enkel vanuit sociale overwegingen. De menselijke drama's zijn ieders zaak. Voor ons is dit een kwestie van naastenliefde. Dit kan dus zeker niet geïnterpreteerd worden als morele chantage vanwege de Kerk op de politici".

Het is aan de individuele kerkgemeenschap om uit te maken of ze verblijf willen bieden aan illegalen. Zoals burgers kunnen beslissen om een asielzoeker in huis op te nemen, zo kunnen kerkgemeenschappen beslissen het lokale 'huis van God' open te stellen. Vóór donderdag was de woordvoerder van Danneels niet bereid een standpunt over campusasiel uit de doeken te doen, na donderdag was de woordvoerder niet meer bereikbaar.

(Cartoon Pieter Fannes)

Zal de K.U.Leuven oude standpunt over campusasiel volgen?

Je kan er tegenwoordig niet naast kijken: in het hele land worden kerken bezet - of bewoond, het is maar hoe je het bekijkt - door asielzoekers. Zeven jaar geleden stelde ook de K.U.Leuven haar deuren open voor asielzoekers. Maar of dat deze keer ook het geval zal zijn, is nog niet duidelijk.

Het debat over kerkasiel was vorige week amper uit de media weg te slaan. De aanleiding was de bezetting van zo'n dertig kerken, een moskee en een vrijzinnigencentrum door asielzoekers die al jaren in ons land verblijven en pleiten voor duidelijkheid over hun situatie. De politieke wereld reageerde verkrampt, soms zelfs ronduit onbehouden, zoals de Antwerpse VLD die prompt de financiering van de kerkasiel verlenende Egidiusgemeenschap wou stopzetten. Ook minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael (VLD) reageerde kortdaat en bestempelde de hongerstakingen van sommige van de asielzoekers als regelrechte chantage.

Toch staan de asielzoekers niet alleen. De Belgische bisschoppen verklaarden dat het altijd al de taak van de kerk is geweest om de zwaksten uit de maatschappij te beschermen en dat ze om die reden de kerkasielacties niet afkeuren. Ze willen zich distantiëren van politieke stellingname, maar dringen erop aan dat de politici, en bij uitbreiding de hele maatschappij, "niet zwijgen of erger nog: vervallen in onverschilligheid". Ook onder meer Pax Christi steunt de acties van de 'sans papiers' en vraagt begrip voor mensen die "niet meer vooruit of achteruit" kunnen.

Ook in Leuven zijn er nu mensen die kerkasiel vragen. Net als hun collega's in de rest van het land zien ze het kerkasiel als een aanklacht tegen hun situatie en als een drukkingsmiddel om hun wetsvoorstel gestemd te krijgen. Wat ze vragen is immers niet — zoals vaak verkeerdelijk wordt aangenomen — regularisatie voor alle asielzoekers, maar wel duidelijke criteria voor

die regularisatie. Op dit moment ligt de eindbeslissing immers bij de minister van Binnenlandse zaken. De asielzoekers vragen duidelijke criteria, die ook bij wet vaststaan. Niet dat ze de minister ervan beschuldigen dat hij met willekeur oordeelt, maar objectieve criteria zorgen nu eenmaal voor meer zekerheid.

De Leuvense asielzoekers onderhandelen niet alleen met de Leuvense kerkfabriek, maar ook met de Universitaire Parochie. Ook de universiteit heeft immers een kerk en enkele kapellen in beheer en kan indien nodig zelfs gebouwen in gebruik geven aan de asielzoekers. Zeven jaar geleden zette de universiteit al een keer de deuren open voor asielzoekers (zie kaderstuk), onder zware druk van de studentenbeweging. Of dit ook deze keer het geval zal zijn, is nog niet duidelijk.

(nvd)

Zeven jaar geleden

In 1999 laaide de discussie rond kerkasiel en asielzoekers in het algemeen, bijna net zo heftig op als vandaag. Toen gaf de Leuvense universiteit campusasiel aan asielzoekers. Dat gebeurde toen na herhaaldelijk aandringen van de Leuvense studentenbeweging, die toen nog Sociale Raad (SoRa) heette, tegenwoordig LOKO.

Al in oktober 1998 kraakten actievoerders toen het leegstaande Sint-Pietersziekenhuis om mensen zonder papieren onderdak te bieden. SoRa had op zich niets met die actie te maken, maar steunde het initiatief wel. Toenmalig rector Oosterlinck niet: hij wou dat de krakers het ziekenhuis verlieten "omwille van hun eigen veiligheid". De Universitaire Parochie sprak zich wel uit pro kerkasiel. In 1998 nam overigens de toenmalige Ufsia (tegenwoordig UA) ook een standpunt pro kerkasiel in, al werd benadrukt dat het niet om een politieke stellingname ging. Veto liet in een redactioneel stuk weten de makke houding van zowel de universiteit als de studentenbeweging te betreuren.

Het help: in januari (er waren toen nog geen semesterexamens) bezette SoRa de kapel van het Pauscollege om campusasiel af te dwingen. Schoorvoetend geeft Oosterlinck toe: het Arenberginstituut werd opengesteld voor asielzoekers. In zijn speech tijdens het Patroonsfeest in februari gaf de rector toe dat de universiteit een sterkere rol had kunnen spelen in het maatschappelijke debat.

De situatie nu is helemaal anders: LOKO heeft een veel minder sociaal en maatschappelijk bewogen profiel dan het SoRa van toen. Langs de andere kant heeft Vervenne dan weer een meer maatschappelijk bewogen profiel dan zijn voorganger. Het zou een bizarre uitkomst zijn als de universiteit er onder een Oosterlinck toe komt campusasiel te verlenen, maar onder een Vervenne niet.

(gvg)

Ontdek jezelf, begin bij de wereld

Het academiejaar 2006-2007 wenkt.

Je kunt je voorinschrijven op www.kuleuven.be/inschrijvingen en je inschrijving bevestigen:

- voor Leuven: tussen 16 augustus en 22 september, in de Universiteitshal, Naamsestraat 22, Leuven.
- voor Kortrijk: tussen 21 augustus en 29 september op het Studentensecretariaat, hal A, E. Sabbelaan 53, Kortrijk.

Vanaf je tweede jaar gaat inschrijven nog vlotter. We sturen je een berichtje en jij regelt alles via Internet. Eenvoudig toch?

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven.

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

Oude Markt 19
BE-3000 Leuven

Tel. : 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdays van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

PROFESSIONELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bachelor in onderwijs, Kleuteronderwijs
- Bachelor in onderwijs, Lager onderwijs
- Bachelor in onderwijs, Secundair onderwijs
- Bachelor in sociaal werk
- Bachelor in verpleegkunde
- Bachelor in vroedkunde

INFODAG

woensdag 17 mei 2006

van 14 uur tot 16.30 uur

Departementen Lerarenopleiding, Sociale School Heverlee en Verpleegkunde & Vroedkunde.

Voor de juiste locaties: surf naar

www.khleuven.be

016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

BOOMPJE (12): PROFESSOR WARLOP

“Ik hou van stevige gitaren, maar het moet een liedje blijven”

Filmfirmament

Factotum

De nieuwste van de Noorse regisseur Bent Hamer heeft alles weg van een donker drama: een nietsnut doet zich te goed aan drank, gokken en verkeerde vrouwen en leidt zo een triest en arm leven in de marginaliteit. Maar dat is buiten de waard Charles Bukowski gerekend, op wiens boek de film *Factotum* gebaseerd is. De film wordt net als het boek met heel wat humor en ontroering doordrongen, waardoor het drama zich op slag ontpopt tot een charmante tragikomedie.

Marie Lucas

Hank Chinaski (Matt Dillon) is een schrijver die kost wat kost zijn talent wil botvieren, maar zijn wilde verhalen aan de straatstenen niet kwijtraakt. Om zijn eveneens wilde levensstijl te financieren neemt hij bovendien eender welk werk aan, wat hem er steeds aan herinnert hoe laag hij op de sociale ladder staat en hoezeer zijn leven een puinhoop is. Voeg daar nog een al even op drank beluste vrouw (Lili Taylor) aan toe en je zou zo uitkomen op een tot wanhoop gedreven *lowlife*. Maar daar steken de humor en gedrevenheid die het personage Chinaski kenmerken een stokje voor: het blijft hierdoor een hoopvol, luchtig verhaal, dat de kijker even meesleept naar het leven van iemand die het zich allemaal niet te veel aantrekt.

Factotum is gebaseerd op het boek met de gelijknamige titel van Bukowski uit 1975, waarin hij zijn leven als dronkaard die de ene miezigerige job na de andere kwijtspeelt uit de doeken doet. Via zijn alter ego Henri Chinaski, worden de zwarte jaren van Bukowski op het witte doek vertaald. Zijn verslavingen en zijn ontombare drang om te schrijven vormen de basis van een donker maar zichzelf relativerend epos over de banaliteit van het leven. Bent Hamer slaagde er gelukkig wonderwel in om de eerlijkheid en humor die zo eigen zijn aan Bukowski's werken, niet uit het oog te verliezen en er zo een aangrijpende film van te maken.

Henry Chinaski wordt bovendien vertolkt door een onherkenbare, maar schitterend spelende Matt Dillon die hier volgens velen zijn beste prestatie tot nu toe neerzet. Hij speelt Chinaski overtuigend, alsof hij zelf al zijn hele leven op het randje van de maatschappij bengelt. Ook Lili Taylor (Jan) en Marisa Tomei (Laura) zijn de perfecte tegengewichten voor Chinaski als op hol geslagen vrouwen op zoek naar de *kick* van hun leven. “Some people never go crazy. What truly horrible lives they must live,” zei Bukowski. Met deze uitspraak wordt alleszins de toon van deze film gezet, die van marginaliteit een banaliteit maakt.

Al het enthousiasme ten spijt, wie van deze film een groots spektakel verwacht, komt bedrogen uit. Geen *special effects*, onverwachte plotwendingen of hevige emoties voor *Factotum*. Het wel en wee van Chinaski wordt je op een rustige, bijna laconieke manier voorgeschoteld, alsof het hoort bij het leven, een bijna normale gang van zaken is. Het levert alleszins een grappig en bij momenten vertederend beeld op van deze aan lager wal geraakte schrijver. Of om het geheel wat kracht bij te zetten, een levenswijsheid van de door drank verdoofde Chinaski zelf: “Never, ever, get out of bed before noon!”

Steekkaart

Regie: Bent Hamer

Cast: Matt Dillon, Lili Taylor, Marisa Tomei, Fisher Stevens, Didier Flamand

Duur: 94'

Release: 01-03-2006

Kort: Kort maar krachtig verhaal over een man die in de marginaliteit leeft.

studio
L E U V E N

Dat het universitaire personeel naast hun academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij professor Luk Warlop, gewoon hoogleraar marketing.

Robin Broos

Luk Warlop: «Ik kies voor *Never Mind the Bollocks* van The Sex Pistols, voor mij de beste plaat aller tijden. Niet alleen als symbolische punkplaat; er staat gewoon fantastische muziek op. De plaat klinkt trouwens vandaag nog altijd niet verouderd. Ik zet dat nog altijd graag keihard in de auto op.»

RAMMEN

«Ze zeggen wel eens dat je muzikale voorkeur wordt gevormd als je vijftien à zestien jaar bent. Bij mij was dat ook zo: eind jaren '70 blijft voor mij een referentiepunt. Een andere groep die je blijft draaien, is The Clash.

London Calling vind ik hun beste plaat. Die zijn pas echt goed geworden toen ze invloeden uit andere genres begonnen te verwerken. Reggae zat toen dicht bij punk. Er was toen een explosie van goede muziek, die tot op de dag van vandaag zijn effect heeft.»

«We hebben in 1981 nog met een groepje aan de Rock Rally meegedaan. Ik speelde

“Er is geen vrijer beroep in de wereld dan prof”

(foto Jelle Goossens)

bas. Ik kon dat niet, maar dat vonden we niet nodig. Een beetje rammen op gitaar was genoeg. Achteraf bekeken waren wij verschrikkelijk slecht (*lacht*). We hebben er één vernietigende halve regel voor gekregen in *Humo* en we zijn dan maar gestopt.»

«Mensen van mijn generatie waren op hun zestiende niet bezig met muziek van voor hun tijd. Als ik nu op Pukkelpop kom,

heb ik niet de indruk dat de muziek uit mijn jeugd voor achttienjarigen even ver af staat als Elvis dat was voor mij. Ik heb er vorig jaar Arcade Fire gezien en die vond ik geweldig goed, ergens tussen The Pixies en Talking Heads. Van zo'n groep wil ik dan direct alles kopen. Ik hou ook nog altijd van stevige gitaren, maar het moet een liedje blijven. Echte hardcore dingen volg ik niet meer.»

«Ik heb ook altijd iets gehad met Belgische muziek. Vroeger was ik voorzitter van een jeugdhuis en toen hebben wij zowat alle Belgische groepen over de vloer gehad. Van de huidige groepen vind ik me het meest in Noordkaap of De Mens. In hun teksten voel je dat ze generatiegenoten zijn.»

«Ik heb heel mijn cd-collectie op harde schijf gezet en de site audioscrobbler.com registreert wat ik draai. Als je genoeg nummers in de database steekt, krijg je een eigen 'radiostation', met je muziek en verwante muziek. Dat vind ik een fantastisch ding. Op die manier komt de muziek terug dichterbij de mensen, en de platenfirma's gaan er een beetje tussenuit. 'Alles moet kunnen', was de punkmentaliteit. Er is geen vrijer beroep in de wereld dan prof, dat was eigenlijk een punkbeslissing. Toch ben ik nooit een echte punker geweest, hoor. Ik mocht van mijn moeder geen veiligheidsspelden dragen (*lacht*).»

Never Mind the Bollocks van The Sex Pistols bij Virgin (1977), London Calling van The Clash bij Sony (1979) en Funeral van Arcade Fire bij Merge (2004). Professor Warlop's radiostation is te vinden op www.last.fm/user/ndbaa53

POPVIS SLAAT BRUG TUSSEN MUZIEK EN VISUELE KUNST

Een uit de hand gelopen seminarie

Wat krijg je wanneer een seminarie rond visualisatie van de popmuziek uit de hand loopt? Een heus festival in Het Depot. Popvis zal op 17 mei de hele dag zorgen voor muziek in combinatie met beeldende kunsten.

Robin Broos

Het Instituut voor Culturele Studies van de K.U.Leuven stelt zich tot doel de relatie te bestuderen tussen kunst, maatschappij en media en technieken die vandaag de dag zowel kunst als maatschappij vorm geven. Dit jaar volgen tachtig studenten een aanvullende opleiding aan het instituut. “Voor het seminarie rond visualisatie van de popmuziek moesten we een website maken met foto's en een theoretische benadering. Enkele studenten vonden het interessant om de relatie tussen muziek en audiovisuele kunst zelf in praktijk om te zetten. Al snel werd duidelijk dat we het groots wilden aanpakken,” vertelt Jelle Dehaes.

Voor de huisvesting werden verschillende partners gezocht, maar uiteindelijk leek Het Depot de aantrekkelijkste voorwaarden te bieden. Bart Vermijlen: “Op dat ogenblik hadden we nog zes maanden om alles voor elkaar te krijgen. Recent nog, toen onze affiches net gedrukt waren, wisten we nog niet eens zeker van wie we juist subsidi-

dies zouden ontvangen. Dat was wel redelijk kinky (*lacht*).”

Popvis begint al om 16u met enkele randactiviteiten. In de zaaltjes boven Het Depot worden installaties van studenten Transmedia van Sint-Lukas in Brussel voorgesteld. In de foyer komt een fototentoonstelling met werk van fotografen van de populaire fotoblog drieduizend.be. Tot slot wordt ook de website voorgesteld die de studenten Culturele Studies hebben gemaakt.

“Het schijnt dat wij onder Babylon vallen, maar daar hebben we nog niet veel van gemerkt”

Vanaf 19u zal Popvis plaatsvinden in de grote zaal. Opener Motek creëerde een act met drie videoschermen en een lichtshow. Het Leuvense hiphop-collectief Undefined zal worden bijgestaan door breakdancers. Het Gentse The She zal spelen aan de zijde van *live-action painter* Bram De Saedeleir. Hiphop band Skeemz kende reeds radiohits met 'Pressure' en 'Shady'. In Het Depot zul-

len ze spelen met graffiti-kunstenaars naast het podium. “We hebben wel laten controleren of die toxische stoffen geen kwaad kunnen,” lacht Bart. “Maar het zou moeten lukken.” De uitsmijter is Jerboa met het nieuwe project *Au Cinéma*.

De organisatoren mikken uiteraard op een studentenpubliek. “De zeven euro inkom zal sommigen misschien afschrikken, al lacht men ons in Het Depot uit omdat we zo weinig vragen,” vertelt Jelle. “We hebben ook geen kring die ons kan ondersteunen, dus we zullen goed moeten flyeren. Het schijnt dat wij onder Babylon vallen, maar daar hebben we nog niet veel van gemerkt. Als we tweehonderd bezoekers hebben, zijn we *break even* en anders moeten we maar een spaghettivond houden (*lacht*).”

Het organiseren van een festival is een drukke bezigheid. De combinatie met studies maakt het daar niet makkelijker op. “Vorige week maakte ROB-tv een reportage rond Popvis en één van de groepen. Niemand van ons kon bij de opnames zijn, omwille van lessen, stage of ander werk. Dat is tekenend,” besluit Jelle.

Popvis vindt op 17 mei vanaf 16u plaats in Het Depot, Martelarenplein 12. Meer info www.popvis.be

Festibal

(foto's Jelle Goossens)

Kort Cultuur

Benefietconcert Kishor Nagar

Kishor Nagar, ook wel Boystown genoemd, is een Indische school voor straat- en weeskinderen. De school, opgericht door een Belgische Jezuïet, werd meteen een denderend succes als gevolg van de vele sociale mistoestanden die er in India heersen. Het doel van Kishor Nagar is de jongens voor te bereiden op een nieuwe instroom in de harde wereld waar ze vandaan komen, maar dan met exponentieel gestegen levenskansen.

Op donderdag 18 mei wordt er in de Ensemblezaal van STUK een benefietavond gehouden om de studenten van Kishor Nagar te ondersteunen in hun hogere studies. Gregory De Vleeschouwer zal binnenkort samen met een vriendin een maand in de school lesgeven en er tevens het geld overhandigen. "Met 250 euro kan al een heel aantal van die jongens verder. We willen er zelf een kijkje gaan nemen, om te voorkomen dat er iets in de kast verdwijnt," legt hij uit. De avond in STUK wordt intiem, met singer-songwriters (Tis en Greg Houwer/Philip Peeters) en folkmuziek (Gadjo). De inkom is gratis, al is een vrije bijdrage welkom.

Meer info op www.sotto.be/benefiet of op www.kishornagar.com voor de Indische school.

18e Wereldfeest op Ladeuzeplein

Omdat de werkzaamheden in Park De Bruul nog niet zijn

afgelopen, zal op 20 mei het Ladeuze- en Herbert Hooverplein opnieuw het decor vormen van het jaarlijkse Wereldfeest, een initiatief van de Leuvense Derdewereldraad in samenwerking met de Noord-Zuidwerking van de stad en het cultuurcentrum 30CC. Het thema van dit jaar is 'duurzaamheid' onder het motto *Le(u)ven op aarde*.

Naast de wereld- en infomarkt, een danstent en een artistieke hoek, zullen er naar goede gewoonte ook concerten doorgaan. Het programma wordt aan elkaar gelijmd door Lenny (van Lenny en De Wespen). In het midden van het Hooverplein worden in de *Zwevende Slag* debatten over de 'leefbare' stad gehouden. Omdat het thema erom vraagt, wordt de elektriciteit voor de debatten niet uit de dichtstbijzijnde stekker gehaald, maar uit de fietsdynamo. Per drie kan je een kwartiertje fietsen. Wie in het peloton blijft, krijgt een lokale verfrissing.

Meer info op www.wereldfeest.be

Leuven 1945-2005

De stad Leuven wil herdenkingsplechtigheden rond de wereldoorlogen een nieuwe invulling geven. Samen met de vzw Kunst en Democratie startte de stad het project *Leuven 1945-2005*, wat initiatieven overkoepelt die elk op een eigen en eigentijdse manier aandacht vragen voor het verleden. Eerder op het jaar was er het kunstparcours *577,4 The Distance Between* en er komt nog een onderzoek naar de politieke gevangenen

uit Leuven die tijdens de Tweede Wereldoorlog omkwamen, met speciale aandacht voor de rol van de universiteit.

Tot slot is er de tentoonstelling *Concentratiekamp Buchenwald 1944-1945, portrettekeningen en scènes* met 170 nooit eerder getoonde portretten en schetsen van de Franse Bask Georges Despax. Hij slaagde erin tijdens zijn gevangenschap op stukjes klad- en afvalpapier te tekenen en schonk verschillende daarvan aan Henri Vanmolokot, een vriend uit Leuven. De expo loopt nog tot 11 juni in de expozaal Tweebronnen.

Meer info op www.leuven.be

Nieuwe programmator podiumkunsten STUK

Komende zomer zal Els De Bodt de artistieke ploeg van STUK vervoegen als programmator podiumkunsten. Ze studeerde Germaanse Talen en Theaterwetenschappen aan de K.U.Leuven en de University of London. De Bodt startte haar loopbaan als freelance cultuurjournalist en werd daarna cultuurredacteur bij *Het Belang van Limburg*.

De podiumkunsten spelen een cruciale rol in het kunstencentrum, maar vanuit de praktijk van kunstenaars werd vastgesteld dat er steeds meer raakvlakken zijn met andere disciplines. Daarom zullen de programmatoren complementair werken en ook met gemeenschappelijke projecten naar buiten komen.

(rb)

OKKI LEUUGEN

Rector V.

Puzzels

Dossierplezier

Okki Uitdekeu zat te glunderen achter zijn bureautje. Het was hem gelukt! Hij had een budgetverhoging gekregen van de rector! Hij had het dan ook handig aangepakt, vond hij zelf.

Enkele dagen geleden had Okki slinks gevraagd: "V., onderwijs is een zware bevoegdheid, met vele dossiers, hé?" Rector V. had minzaam geknikt. "Welnu, ge zijt het vast ook met mij eens dat vele dossiers vele mappen vereisen om hen in onder te brengen!" Opnieuw had rector V. minzaam geknikt, hoewel iets hem zei dat deze redenering, zo ze al helemaal klopte, dan toch de verkeerde richting uitging. Maar de gewoonte van minzaam te knikken legt men nu eenmaal niet licht naast zich neer. "Ik heb dus keiveel dossiers," ratelde een opgewonden Okki verder, "maar ik kom mappen tekort! Zo kan ik natuurlijk niet werken. Ik weet nooit waar welk dossier zich bevindt!" Daarop zette Okki zijn onschuldige engelengezichtje op en stak braafjes zijn hand uit. Nog steeds minzaam knikkend had V. er wat kopergeld in gestrooid, terwijl hij zich afvroeg of Uitdekeu ook dit probleem als een dossier had beschouwd, maar Okki was er al vandoor gestoven.

Met glinsterende ogen liet Okki de muntstukjes in een leeg doosje voor filmrolletjes glijden. Dit kostbare geld in een ordinaire portefeuille opbergen, dat was onverantwoord én onhandig, vond Uitdekeu. Voor je het wist werd zo'n lederen onding gestolen door een verslaafde, en dan was je eraan voor de moeite. Bovendien gleden munten makkelijker uit een plastieken rolletje dan uit zo'n vervelend opbergvakje. Ja, handigheid en verantwoordelijkheid waren een kolfje naar Okki Indekeu zijn hand. Hij danste, met het kopergeld vrolijk rinkelend in het kokertje, uitgelaten door de Tiensestraat om in Acco mappen te gaan kopen. "Hoeveel mappen zou ik nodig hebben?" vroeg hij zich af. Veel, bedacht hij. Er waren meer dossiers dan hij kon tellen en hij was toch fysicus. Dat moesten er dus wel heel erg veel zijn. En hoe zou hij orde aanbrengen in die mappenmassa?

Op dat moment werd Okki Uitdekeu

getroffen door een zeldzame geniale ingeving. Hij zou voor elk dossier een map in een andere kleur kopen! Op die manier zou hij altijd perfect kunnen zien waar welk dossier lag. Briljant en eenvoudig. Daar moest je toch maar weer fysicus voor zijn, bedacht hij fijntjes, om zulk eenvoudige oplossing voor zo'n moeilijk probleem te bedenken. Uitdekeu huppelde uitgelaten de Acco binnen.

Even later zagen verbaasde studenten, die een moedige poging deden om nog voor de klok toch nog een cursus te versieren, een enorme stapel felgekleurde mappen Acco buiten wandelen. Half verpletterd onder die bonte toren wankelde een zwetende en puffende Uitdekeu, die wenste dat hij ook extra budget had gevraagd voor de technische ondersteuning van zijn mappenproject. Toen hij een half uur later op het rectoraat aankwam veegde hij met zijn das de zweetdruppeltjes van zijn voorhoofd en wrong zijn overhemd uit. En toen hij nog een halfuur later alles op zijn bureau had gekregen, belde hij zijn secretaresse om alle papieren in de fris gekochte mappen te krijgen, terwijl hij zelf languit op het tapijt ging liggen uithijgen. Niemand die hem nog kon verwijten geen moeite te doen voor de onderwijsdossiers. Hij had er zelfs extra geld voor aangevraagd bij de rector.

Enkele uren later zat een gerecupereerde Okki Uitdekeu te glunderen achter zijn bureautje. Het was hem gelukt! Alle dossiers zaten in verschillende mapjes met verschillende kleurtjes. Perfect uit mekaar te houden! Er was nog maar één probleem: hoe zou hij weten welk kleurtje bij welk dossier paste...? Zou hij aan rector V. een budgetverhoging durven te vragen voor etiketjes...?

Paul-Henri Giraud

Opgevangen in de Wandelgangen

"Professor Buekers is duidelijk een sportman. Zoals hij salsa kan dansen... als ik eraan denk, krijg ik het opnieuw warm. Al mijn vriendinnen waren het trouwens met me eens, alleen mijn echtgenoot was slecht gehumeurd. Maar die was gewoon jaloers omdat hij niet evenveel sangria als Mart had kunnen drinken."

Een beginnende salsadanseres

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

3	1			4			7	2
9			7		3			4
		8				3		
	5		6		7		3	
8				3				9
	6		4		8		2	
		4				9		
6			5		2			3
5	3			1			8	6

POOL NEERGESTOKEN IN ANTWERPEN CENTRAAL...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	■									■
2				■						
3							■			
4							■			
5		■				■				
6					■				■	
7				■						
8			■							
9						■				
10	■									■

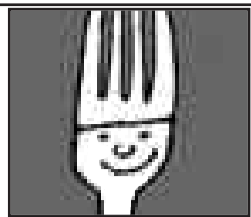
Horizontaal

1 Eetbare plant 2 Veilig - Turks gerecht 3 Hagedis - Lidwoord 4 F1-coureur die de GP van Spanje binnenhaalde - Smalle weg 5 Parfumverstuiver - Nors 6 Noorse god - Van de 7 Kippenloop - Gevechtssport 8 Nikkel - Met open mond nastaren 9 Geologische periode - Portugese stad 10 Belgische netwerkintegrator

Verticaal

1 Ondraaglijke tucht 2 Jongensnaam - Iemand die gelooft dat God een horlogemaker is 3 Buitensporig vereerde vrouw - Overdreven 4 Beunhazen - Egyptische rivier 5 Onderwijsvorm - Islamitische rechter 6 Regeling Kinderopvang voor Alleenstaande Ouders - Etnaal 7 Jongensnaam - Overleg 8 Laagwater - Beschermstuk tegen de regen 9 Techniek waarmee snelheid en richting bepaald kan worden - Niet goed doorbakken 10 Filmstuk dat zich in de slaapkamer afspeelt

(dds)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

16 - 19 mei 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Tomatensoep met ham	1,65
Kippenburger met jonge wortelen A1+A3	2,35
Moussaka met Griekse sla	3,45
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,40
Bami goreng	3,45
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Kippenlapje A2	3,45
Rumsteak A1	4,05

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,50
Kervelsoep	1,65
Braadworst met bloemkool in roomsaus	2,35
Vegetarische lasagne	3,45
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,30
Kipkroketten met portosaus en erwtes	4,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Rumsteak A3	4,05

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,50
Groentesoep	1,65
Spek met spiegelei en spinaziestoemp A1+A3	2,35
Groenteburger met bloemkool en broccoli	3,45
Lasagne al forno	4,05
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	4,05
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Rumsteak	4,05
's Avonds barbecue in Alma 1	4,40

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Heldere kippensoep	1,65
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,35
Quornfingers met Provençaalse saus en witloof	4,40
Koninklijk vishapje	3,45
Rumsteak met gegratineerde bloemkool en rösti A1+A3	4,40
Spaghetti Bolognaise A1+A3	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A2	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak A2	4,05

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

(advertentie)

KrisKras VZW
REIZEN VOOR JONGEREN VAN 18 TOT 30 JAAR

SURF NU NAAR WWW.KRISKRAS.BE
EN ONTDEK ONZE NIEUWE REIZEN, WEEKENDS EN DAGUITSTAPPEN

(advertentie)

Tweedehandcomputers met 1 jaar garantie!

- Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.
- Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.
- Schermen van 5 -100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops en onderdelen. Adres: Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo. Tel: 016/25.91.03, Mail: info@recupc.be

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 24
15 mei 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Bram 'Winchester' Delen

Redactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'Minimi' Van Gassen

Redactie:
Robin 'Kalasjnikov' Broos, Tom 'P90' Van Breussegem & Roman 'Colt m1911' Verraest

Medewerkers deze week:
Ben 'FNC' Deboeck, Elke 'F2000' Desanghere, Dries 'Browning 50' De Smet, Bruno 'PKM' Devel, Ilse 'M60' De Witte, Katleen 'M16A2' Gabriëls, Maarten 'Lee Enfield' Goethals, Jelle 'Hur 98' Goossens, Sander 'M4' Happaerts, Simon 'Ar-15' Horsten, Marieke 'CZ 40 P' Poissonnier, Joos 'Beretta 9mm' Roets, Liesbet 'Desert Eagle' Temmerman, Jozefien 'FNP-9' Van Beek, Nele 'Glock 18' Van Doninck, Kris 'SAW' Vanelderden & Hanne 'Magnum 1947' Vermeiren.

Cartoons:
Pieter Fannes, Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Bram Delen, Jelle Goossens, Nele Van Doninck, Gijs Van Gassen & Hanne Vermeiren

Eindredactie:
Bram Delen & Gijs Van Gassen

Avondverstrooiing & gitaargeweld:
We Are You

Internet:
www.veto.be
www.kuleugan.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, jachtwapens, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

POLITIKA

Slotfuif op 16/05 in het Musicafé

MEDICA

Aftap op 17/05 in Doc's Bar

MERKATOR

Proffentap op 18/05 in de Wink

Berichten

Vacature voor hoofdredacteur Veto (m/v)

Veto zoekt een voltijdse geëngageerde hoofdredacteur voor het academiejaar 2006-2007. De hoofdredacteur staat in voor de inhoudelijke coördinatie van Veto en werkt nauw samen met de redactiesecretaris. Hij kan een team vrijwilligers motiveren en is bereid tot weekend- en nachtwerk. Een goede kennis van de Leuvense universiteitsstructuur en het Vlaamse en internationale onderwijslandschap zijn onontbeerlijk.

Kandidaten mailen een motivatiebrief en CV door naar veto@veto.be voor donderdagavond 18 mei 22u00.

Vacatures voor stafmedewerkers bij LOKO

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) is de overkoepeling van de Leuvense faculteitskringen en de studentenraad van de K.U.Leuven. LOKO vertegenwoordigt de studenten in de organen van de universiteit, in de sociale voorzieningen en in de Vlaamse studentenkoepel VVS. Daarnaast organiseert LOKO ook sportieve, culturele en ontspannende activiteiten zoals de 24u-loop, het Interfacultaire Theaterfestival en LOKOmotion.

Voor volgend jaar zoekt LOKO een aantal halftijdse stafmedewerkers. Om je kandidaat te stellen voor één van de functies dien je je CV en een motivatiebrief in bij LOKO. Je licht je kandidatuur toe voor de aanwervingscommissie. CV en motivatiebrief moeten ingediend worden voor 1 juni.

Stafmedewerkers Centraal (m/v)

Als stafmedewerker Centraal ondersteun je de werking van LOKO op administratief, inhoudelijk en financieel vlak. Je notuleert op vergaderingen en staat zelfstandig in voor diverse organisatorische verantwoordelijkheden. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Stafmedewerker Sport (m/v) & Stafmedewerker Cultuur (m/v)

Als stafmedewerker Sport ondersteun je de werking op administratief en inhoudelijk vlak en werk je in een team van vrijwilligers

en stagairs om de sportieve en culturele activiteiten van LOKO te organiseren. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Stafmedewerker Internationaal (m/v)

Als stafmedewerker International sta je in voor internationale studenten en werk je actief om de integratie van buitenlandse studenten in Leuven te bevorderen. Je neemt makkelijk initiatief en werkt graag in een internationale omgeving. Je spreekt vloeiend Engels en Nederlands. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Redactiesecretaris Veto (m/v)

Als redactiesecretaris van Veto ben je verantwoordelijk voor de praktische coördinatie van het blad. Je werkt nauw samen met de hoofdredacteur en springt inhoudelijk bij waar nodig. Onregelmatige uren en nacht- en weekendwerk schrikken je niet af.

Stafmedewerker The Voice (m/v)

Als stafmedewerker van het Engelstalige blad van LOKO ondersteun je de werking op administratief en inhoudelijk vlak. Je werkt samen met een team van vrijwilligers en stagairs en je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen. Je spreekt en schrijft vloeiend Engels en Nederlands. Engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Win 40 kaarten Circus Rose Marie Malter

Zaterdag 13 mei strijkt het familiecircus Rose Marie Malter neer op het terrein van de Brabantthal in Leuven. Dit jaar viert dit gezelschap haar 35ste jubileum. Op donderdag 18 mei om 20u00 wordt een speciale voorstelling voor studenten gehouden, waarop je op vertoon van je studentenkaart slechts 3 euro moet betalen.

Veto geeft bovendien 40 kaarten weg voor een zelf te kiezen speeldag. Stuur een mailtje met je naam en het gewenste aantal kaarten naar traktatie@veto.be en wie weet kan jij gratis naar de voorstelling. Meer info en de speeldata kan je vinden op www.circusrmmalter.com

Oplossingen

t	e	r	r	i	l	r	s	i
e	r	e	s	a	b	e	n	a
v	a	v	l	i	e	g	e	n
e	t	o	a	s	e	r		
e	n	o	r	m	v	l	e	k
l	e	e	k	g	e	e	n	a
v	r	t	e	e	n	r		
v	e	i	l	i	n	g	i	k
e	l	s	e	n	e	a	r	a
l	e	t	a	n	a	n	a	s

4	8	6	5	3	9	1	2	7
1	7	3	2	8	4	9	5	6
2	5	9	6	1	7	8	3	4
5	1	2	4	7	8	6	9	3
7	3	4	1	9	6	5	8	2
9	6	8	3	5	2	7	4	1
6	4	1	9	2	5	3	7	8
3	9	7	8	4	1	2	6	5
8	2	5	7	6	3	4	1	9

Cultuurkalender

MUZIEK

Metal Molly
Dinsdag 16/05 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Rumplestichkin
Woensdag 17/05 om 22u, Café Libertad, Muntstraat 28, www.libertad.be

Popvis met Jerboa, Skeemz, The She, Undefined & Motek
Woensdag 17/05 vanaf 16u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.popvis.be

D.A.A.U.
Donderdag 18/05 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12,

Capella di Voce o.l.v. Kurt Bikkembergs: 1936
Donderdag 18/05 om 20u30, Abdij Keizersberg

Benefiet Kishor Nagar:Tis + Gadjo + Greg Houwer & Philip Peeters
Donderdag 18/05 vanaf 19u30, STUK Ensemblezaal, Naamsestraat 96, www.sotto.be/benefiet

Pox
Donderdag 18/05 om 22u, Café Libertad, Muntstraat 28,

Dog Eat Dog
Zondag 21/05 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.dogeatdog.com

THEATER

Theater Malpertuis: Gloed
Dinsdag 16/05 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

Het Zuidelijk Toneel: De nacht zingt zijn eigen lied
16 en 17/05 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96,

NTGent en Münchner Kammerspiele: Robinson Crusoe, de vrouw en de neger (Foe)
22 en 23/05 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96,

DANS

Christelle Fillod & Yukiko Shinozaki: Inner Horizon
17 en 18/05 om 20u30, STUK Labozaal, Naamsestraat 96,

EXPO

Muren spreken
02/05 t.e.m. 16/06, telkens ma-do 9u-20u, vr 9u-17u, za 9u-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21

Vincent Meessen: €1000
04/05 t.e.m. 24/05, ma-vr 11-18u / zo 14-17u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Georges Despau: Concentratiekamp Buchenwald 1944-1945
09/05 t.e.m. 11/06, di-za 10-17u, zo 14-17u, Expozaal Tweebronnen, Rijschoolstraat 4, www.leuven.be

LITERATUUR

Behoud de Begeerte: Koningsblauw
Donderdag 18/05 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.begeerte.be

VARIA

Wereldfeest: Leuven op aarde
Zaterdag 20/05 vanaf 13u, Ladeuze- en Herbert Hooverplein, www.wereldfeest.be

Chromolithe
13/05 t.e.m. 04/06, dagelijks vanaf het vallen van de avond, www.vlaamsbrabant.be/cultuur

Circus Rose Marie Malter
13/05 t.e.m. 05/06, za 14u30 en 17u30, zo 11u en 15u, wo 15u en 19u, vr 19u, Terrein Brabantthal, www.circusrmmalter.com

David Bovée over zijn leerrijke muzikale odyssee

De enthousiaste bohémiens van Think of One maakten vorige week een tussenstop in Het Depot. Hun muzikale odyssee bracht hen onder andere al bij muzikanten uit Marokko en Brazilië. In 2004 kaapten ze dan ook voor de neus van Manu Chao de BBC Award for World Music weg in de categorie 'boundary crossing'. Frontman David Bovée maakte voor het concert, tussen twee interviews in, wat tijd vrij.

Jozefien Van Beek

Voor hun nieuwe album *Tráfico* werkten de muzikanten van Think of One, na *Chuva em Pó*, voor de tweede keer samen met de Braziliaanse muzikanten Dona Cila do Côco, Cris Nolasco en Hugo Carranca. Zangeres en percussioniste Ganga Barreto werkte ook mee aan deze plaat.

Veto: *Jij hebt de composities van de nummers op Tráfico geschreven. Gaan de andere muzikanten er dan later bij improviseren of hoe ontstaan de nummers juist?*

David Bovée: «Het is altijd anders, er bestaat geen vaste procedure. Er zijn liedjes waarbij Ganga met een zanglijn afkomt die van haar is. Daar heb ik arrangementjes, baslijntjes en blazers bijgeschreven. Soms maken we totaal nieuwe muziek, maar er zijn ook een paar traditionele nummers bij. Daar heb ik heel de onderbouw bij gecomponeerd. Er is alleen percussie en zang in die traditionele nummers en dan is er nog heel veel ruimte over om vanalles tussen te smijten. Dat zijn in dit project de drie manieren waarop de nummers zijn ontstaan.»

BRAZILIAANS KOKEN

Veto: *In Marokko verliep de communicatie met de gastmuzikanten moeilijk. Jullie moesten een gebarentaal verzinnen. Ging het in Brazilië ook zo?*

Bovée: «Nee. (denkt na) Ja, in het begin eigenlijk wel. (lacht) Maar het is veel makkelijker om Portugees te leren dan om Arabisch te leren. Onze eerste tour met de Braziliaanse muzikanten duurde vier maanden en niemand van hen spreekt een andere taal. Bij de Marokkanen sprak zangeres Lalabrouk goed Frans, dus dan begin je meteen Frans te praten. Als zij alleen Arabisch hadden gesproken, zouden we nu ook wel meer Arabisch kunnen. Als het echt moet, gaat het rapper. Nu spreken wij dus Portugees, maar met wat haar op (lacht).»

Veto: *Waarom hebben jullie Tráfico in de Ardennen opgenomen?*

Bovée: «Het kwam zo uit in onze tijdsplanning dat we de cd na de tour zouden opnemen. We hadden de helft van de nummers dus al live gespeeld in de zomer. Daarna hebben we opgenomen in de Ardennen omdat we anders allemaal naar Brazilië zouden moeten vliegen en dat is gewoon niet te betalen. Vorige keer hadden we eerst een compositieperiode, daarna een repeteerperiode en daarna hebben we meteen opgenomen. Het heeft allemaal voordelen. We hadden wel geluk in de Ardennen, want het was er heel warm. Dona Cila kookte altijd Braziliaans en er hing een goede sfeer. Als je het in de winter doet en je zit in één of ander miezerig studioke dan kruipt het wel meer in de plaat.»

"We spreken Portugees met haar op"

HAAIEN

Veto: *Het nummer Flor d'Água gaat over Lemanjá, de godin van de zee, die meestal half als*

(foto Bo Devroye / drieduizend.be)

vis en half als vrouw wordt afgebeeld. Is de zeemeermin op de hoes van Chuva em Pó Lemanjá?

Bovée: «Inderdaad. Ik heb een beeldje van haar dat erg op Maria lijkt. In Brazilië moesten de Afrikaanse slaven hun geloof afzweren, dus namen ze katholieke beelden waar ze hun eigen goden op projecteerden.»

"Kiezen om uit Flat Earth Society te stappen was een heel moeilijk moment"

Veto: *Waarom hebben jullie ervoor gekozen om Lemanjá op de hoes te zetten?*

Bovée: «We hebben in Brazilië een meisje leren kennen dat heel goed schildert. (Joana Gatis, red.) Zij heeft de hoes geschilderd. Een zeemeermin spreekt sterk tot de verbeelding. In Brazilië zie je heel vaak afbeeldingen van zeemeerminnen. De zee is in heel het maken schrijfsproces heel belangrijk geweest, zeker voor *Chuva em Pó*. De zee met die haaien erin.»

Veto: *We lazen ergens dat het nummer Tubarão over jou gaat toen je tijdens het zwemmen in de zee van een waterton dacht dat het een haai was. Klopt dat verhaal?*

Bovée: «Ja. Vijf dagen lang was mijn bovenlichaam helemaal verkrampt en deed het pijn van zo rap te zwemmen. Totale paniek. Ik ben totaal murw op het strand aangekomen en toen kwam die ton aange-

rold. De ton was half wit en dreef in het water. Het water was troebel en ik zag ineens een witte buik. Door alle verhalen die de mensen daar vertellen over haaien was ik extra op mijn hoede. Haaien vinden mensen eigenlijk helemaal niet lekker. Ze zijn gewoon op zoek naar eten. Het is een probleem dat daar nog maar een jaar of tien bestaat. Daarvoor was het er een *surfing paradise*. Maar ze hebben een haven bijgebouwd waardoor de haaien niet meer genoeg voedsel hebben. Het is dus allemaal weer de mensen hun eigen schuld.»

COMPLEX

Veto: *Jullie groepsnaam verwijst naar het nummer Think of One van jazzpianist Thelonious Monk.*

Bovée: «Dat bleek een paar uur nadat we onze naam hadden gekozen. We zaten in een kamer met een Engelstalige saxofonist. We hadden een optreden vastgelegd, maar we hadden nog geen naam en de affiches moesten gedrukt worden. Iemand kwam vragen of we ondertussen al een naam hadden en de saxofonist zei: "we still have to think of one". Zo zijn we op de naam gekomen. Diezelfde middag bleek het een nummer van Thelonious Monk te zijn en nog een *graaf* nummer ook.»

Veto: *Toen jullie Juggernaut, jullie debuutalbum, aan het maken waren, dachten jullie dat het nooit mogelijk zou zijn om nog een ander album te maken. Waarom?*

Bovée: «Wie was daarin geïnteresseerd? Geen kat. Het was precies nu of nooit. Het is ook zo complex om een plaat te maken.»

Veto: *Jullie hebben toch nog geprobeerd, want ondertussen zijn er acht platen.*

Bovée: «Daarna was er een boekingskantoor

dat interesse had. We hadden geluk dat Peter Vermeersch ons overall een beetje heeft binnengeloodst. Die had ons gehoord en hij geloofde in ons, dat was voor mij "wauw". Hij is voor mij *ne nonkel*. Maar toen begon de vrouw van het management met een restaurant. Een platenfirma in Amsterdam had interesse en ik zag al tourbussen en al, maar er gebeurde niks. Toen zijn we met die *camion* begonnen. (*Think of One heeft een vrachtwagen omgebouwd tot een rijdend podium, red.*) We dachten *fuck it*, we spelen gewoon op ons eigen podium.»

Veto: *Over jullie busje: ziet dat er vanbinnen echt zo uit als op het plan op de hoes van Think of One presents NAFTA?*

Bovée: «Nee, dat is gewoon een plan. Ondertussen zit ik wel aan de helft ervan. (lacht) Het is een droomplan. Ik vond ook dat het er visueel mooi uitzag. Het is één van mijn doelen om het busje zo te bouwen als op dat plan.»

"Er was geen kat geïnteresseerd in onze plaat"

Veto: *Jij, Eric Morel en Roel Poriau hebben bij Flat Earth Society gespeeld en Tomas De Smet speelde bij Zita Swoon. Is het een gezamenlijke beslissing geweest om uit de andere groepen te stappen of heeft ieder dat voor zich beslist?*

Bovée: «Het was gewoon niet meer te doen. Het was super vervelend. Je krijgt opeens een fantastische aanbieding die je moet weigeren omdat iemand niet kan. Dat bracht gewoon te veel stress met zich mee. Een groot moment was toen we met Flat Earth Society stopten. Dat is voor mij een heel moeilijke kwestie geweest, ik heb er maanden wakker van gelegen. Ik vond het heel plezant en leerzaam om met allemaal toffe gasten in zo'n grote groep zitten. Dat was echt fantastisch. Ik heb dat gevoel nog altijd als ik ze zie. Maar ja, op een gegeven moment moest ik echt kiezen: ofwel naar Brazilië ofwel niet naar Brazilië.»

MYSTERIEUZE MUZIEKJES

Veto: *Je bent beïnvloed door de soundtracks van de films van Emir Kusturica zoals Underground en Time of the Gypsies. Het nummer Samba Belga roept de sfeer op van de cinema van de nouvelle vague uit de jaren 60. Is cinema een belangrijke inspiratiebron voor jou?*

Bovée: «Ja, zeker. Mysterieuze muziekskes in films en wringerige akkoordjes die je dikwijls in filmmuziek hoort, vind ik heel leuk. Alle films van Fellini vind ik ook geweldig. Ik heb zelf één keer iets voor een film gemaakt. Ik ga dat nu voorlopig niet meer doen omdat er zo veel tijd in kruipt. De impact van muziek op een film is ongelooflijk.»

Veto: *Jullie hebben op de Soiree van AmuseeVous in Antwerpen gespeeld. Wat vind je van zulke initiatieven?*

Bovée: «Goed, hé. We waren ineens peter van het Etnografisch Museum. Ik was daar nog nooit geweest om eerlijk te zijn. Maar het was zó leerzaam om daar rond te lopen. De mensen die er werken waren heel enthousiast. We mochten zelfs van die grote geflipte maskers uit de kast pakken om een beetje belachelijk te doen voor het reclamefilmje dat we voor het museum hebben gemaakt.»

Veto: *Jo Zanders van de Leuvense percussiegroep Lokomotiv zei dat hij graag in jullie voorprogramma zou spelen. Wat denk je daarvan?*

Bovée: «Zijn dat die mensen die ook op stelten spelen? Ooh, dat moeten we doen, dat moeten we zo rap mogelijk doen.»